

Türkiye ATATÜRK Dergisi

www.turkiyeataturkdergisi.com

Ocak - Şubat - Mart 2024

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

4 Atatürk'ün çocuk sevgisi...

10 Atatürk ve çocuk çabası

Eylül - Ekim - Kasım 2019/1

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

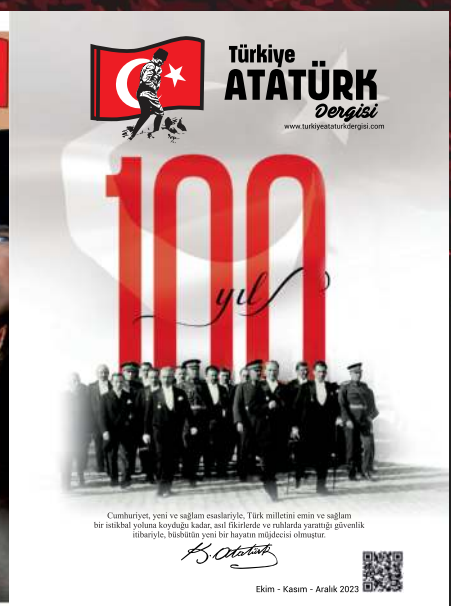

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

1 - 7 MART

DEPREM HAFTASI

DEPREM DEĞİL
TEDBİRSİZLİK ÖLDÜRÜR

Geçmiş Olsun Türkiye

SAYIN OKUYUCULARIMIZ

TC. Devletin 2024 yılını en içten dileklerle kutlar. Vatanimize milletimize uğurlar getirmesini temenni ederim. Sayın okuyucularımız 29 ekim Cumhuriyet bayramımız tüm halkımız tarafından yurdumuzun her köşesinde tüm ülke olarak Coşku ile kutlandı. Cumhuriyetimiz halkımızın yüksek iradesiyle güven ve ehemmiyet içinde 100 yılını geride bırakmıştır. Ata'mızın Açtığı yolda yürürken Türk milleti bir kez daha atasına sahip çıkıp onu bağrına basmıştır.

Bizde, onun fikirlerini ,ve düşüncelerini bu yayın içinde yeni yetişecek Türk Gençlerine Anlatmak,yaştarmak adına mutlu ve bahtiyar olmaktan onur duyarız.

Halkın sesi halkın dergisi olarak bu yayını Türkiye'de 55 ile 100 yakın ilçeye taşıdık. Türkiye'deki Baro başkanlarımız, Baro temsilcilerimiz, SMMM Oda başkanlarımız, ve temsilcilerimiz. Aynı zamanda Mimar, sigortacı, ve Tüm meslek mensuplarına, kamuoyu önünde TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ olarak göstermiş olduğu ilgi Alakadan dolayı şükranlarımızı sunuyoruz.

Bu yıl itibari ile yayını digital olarak sosyal medyada Facebook'ta Instagram'da yayınlayarak yeni bir hizmet sunacağız.

1982 yılından bugüne dek Yayınlanan Türkiye Atatürk dergisi hiç bir siyasi parti ne bir dernek nede bir vakıf himayesinde olmamıştır. Toplumu birleştirmek Amacından başka bir şiar edinmek bilmeden bu günlere gelmiştir

Konuk yazar olarak Misafir ettiğimiz Tüm halkımız kendi özgür düşünce , sevgi. ve fikirleri ile yeni yetişmekte olan Türk gençlerine ışık tutmaktadır.

Dergimiz kağıda.,ve Kargo ücretlerine gelen geçen yıldan bu zamana 100/500 zamdan dolayı etkilenmiş olup zor şartlar altında yayın hayatına devam etmektedir. Bizler sizin destekleriniz ile ayakta kalmaya çalışıyor. 43 yıllık yayını yaşatmaya çalışıyoruz.

Dergimize konuk yazar olarak katılmak isteyen halkımız bir yazı yazıp whatsapp hattımıza göndermenizi rica ediyoruz. Her şey gönülünüzce olsun. Saygılarımla

Süleyman UFUK

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ
ATATÜRK İLKE VE İNKILAPLARI
TÜRK KÜLTÜRÜ TÜRK BÜYÜKLERİ ESERİDİR

YAYIN SAHİBİ
ATADAN MEDYA YAYINCILIK GURUBU
GENEL YAYIN YÖNETMENİ SORUMLU
MÜDÜRÜ
AKIN UFUK

YAZI İŞLERİ DERLEME SORUMLU MÜDÜRÜ
Arzu SAĞDIÇ
EDİTÖR
Arzu SAĞDIÇ

Abone Sorumlu MÜDÜRÜ
İSTANBUL Sena KURUKAHVECİ
ANKARA Zafer GONYA
İZMİR Murat SAĞDIÇ
BURSA Mustafa GÜRDAL
DANIŞMA KURULU
İSTANBUL Kıymet POLATKAN
ANKARA İsa AYDIN
İZMİR Hasan BOZ
BURSA Emel AKDAĞ

HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRÜ
Süleyman Ufuk

Grafik Sayfa Tasarım
Pınar KAYADİBİ

WEB Tasarım Site Dizayn
Bora BEKAR

MALİ MÜŞAVİR
Kemal ÇAKAR

REKLAM GRUP BAŞKANI
Ufuk TURGUT

GENEL MERKEZ YÖNETİM YERİ
Kireç burnu Mahallesi Aykut barka Cad.25/2
Sarıyer İSTANBUL
Tel. 0212 223 1881

Basıldığı Yer: ERS Matbaacılık
Yeşilçe Mah. Durgun Sok. No:13
Kağıthane / İSTANBUL
Tel: 0212 281 81 56

Yayın Türü: 3 Ayda1 Yayımlanır
Abone Bedeli: 6 ay 900TL yıllık 1500TL
HEDİYE POSTER TAKVİM
50 x70 Atatürk portresi 1 yıllık abonelik 1600 TL
Kitap İlaveli 2000 TL
Çeyrek Sayfa Reklam 3500TL+KDV Tam sayfa
Sayı Başı 7000TL + KDV
Ön iç kapak ve Arka Kapak içleri Arka kapak
Reklam ve İlanlar ve
Benzeri Gibi hususi istekler Baskı ve grafik
Çalışmaları pazarlığa tabidir.

DERGİMİZDE YAYINLATMAK İSTEDİĞİNİZ ŞİİR
VE YAZILARINIZ İÇİN

info@turkiyeataturkdergisi.com

WhatsApp Hattı: 0541 231 81 23

[turkiyeataturkdergisi](https://www.turkiyeataturkdergisi.com)

Ofis adres değişikliklerinizi bize bildirmenizi rica ediyoruz.

Dergimiz T.C Yasalarına uygun olarak yayımlanır. Devlet kütüphanelerimize ve Köy İlköğretim okullarını ücretsizdir
Yayın İçeriğinde Hiç bir şekilde Siyaset Siyasi yazı kurum ve kişilere Hakaret yapılamaz
Örf Adet Ve Geleneklerimize uygun olarak Hiç Bir Kuruma Bağlı Olmayı Müstakil olarak yayımlanır Yayımlanan yazılardan İmza sahipleri mesuldür. Yayımlanan yazılar Kaynak gösterilmeden iktibas edilemez.
TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

ATATÜRK VE İSLAMİYET-11

Atatürk, Çanakkale savaşlarında bilerek ölüme giden askerlerin, dinlerine bağlı olduklarını dua ederek Allah ile iletişim kurduklarını açıklamıştır.

“Biz bireysel kahramanlık sahneleriyle meşgul olmuyoruz. Yalnız size, Bombasirtı olayını anlatmadan geçemeyeceğim.

Karşılıklı siperler arasında uzaklık sekiz metre, yani ölüm kesin. Birinci siperdekiler hiçbiri kurtulmamacasına toptan düşüyor; ikincidekiler, onların yerine gidiyor. Fakat imrenilecek ölçüde bir ılımlılık ve razı oluşla, biliyor musunuz?

Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor, hiç ufak bir zaaf bile göstermiyor, sarsılmak yok. Okuma bilenler, ellerinde Kur'anı Kerim, cennete gitmeye hazırlanıyorlar.

Bu, Türk askerindeki ruh gücünü gösteren, şaşılabilecek derecede ve kutlanacak bir örnektir. Emin olmalısınız ki, Çanakkale muharebesini kazandıran, bu yüksek ruhtur.” Bu olay Atatürk'ün dine olan bakış açısını gösteren önemli bir göstergedir. “Subaylarımız, askerlerimiz, vatanperverlik ve dindarlık hisleriyle milli özelliklerinden gelen yiğitlikleriyle o derece kuvvetli bir düşmana karşı payitaht kapılarını korumakla cidden iftihar edici bir mevki kazanmıştır.

”Atatürk: Allah'ın iyilik ve adaletine güvenen Türk milletinin, sarsılmaz imanı sayesinde haklı davasında başarıya ulaşacağına inanmıştır. Atatürk, Sakarya'da düşmanı yenen gücün Türk'ün azim ve imanı olduğunu düşünmektedir. Atatürk, düşmanın; Türk'ün azim ve imanı karşısında İnönü'de, Sakarya'da ve Dumlupınar'da yenildiğini belirtmektedir.

Atatürk : “Ben 1919 yılı Mayıs ayında Samsun'a çıktığımda elimde maddi hiçbir kuvvet yoktu. Yalnız büyük Türk milletinin asaletinden doğan manevi bir kuvvet vardı. İşte ben bu ulusal kuvvete, bu Türk milletine güvenerek işe başladım. “ diyor. “Düşmanın her şeyi mükemmeldi. Onda Türk askerindeki azim ve iman yoktu. On binlerce düşman askerine süngüsünün önünde baş eğdiren Türk'ün azim ve imanındır.” Atatürk'ün manevi kızı Sabiha Gökçen anlatıyor : “Atatürk'ün yanına girdim. Meşguldü. Ayakta bekledim. Derin bir iç geçirerek “Allah”, dedi. Sonra beni fark ederek sordu: “Dindar mısın? “Evet.” dedim. Bu cevap Atatürk'ün hoşuna gitti. Bana : “Allah büyük bir kuvvettir. O'na daima inanmak lazımdır.” dedi.

ATATÜRK VE BİLİM

“Dünyada her şey için, medeniyet için, hayat için, muvaffakiyet için en hakiki mürşit ilimdir, fendir. İlim ve fennin haricinde mürşit aramak gaflettir, cehalettir, dalalettir.” Mustafa Kemal Atatürk

Mustafa Kemal Atatürk, gerek öğrencilik yıllarında gerekse askerlik ve bürokrasi yıllarında daima ilimin ve bilimin ışığında hareket eden sadece milletimiz için değil; bütün dünya için oldukça değerli bir liderdir. Hayatı boyunca yüzlerce kitap okumuş, birçok yabancı dili öğrenmiş ve hatta onlarca kitabı da bizzat kendisi kaleme almıştır.

Atatürk'ün Geometri adlı kitabı yazdığı çoğumuzca bilinse de “Güneş-Dil Teorisi: Ulus Dil Yazıları-Etimoloji Morfoloji ve Fonetik Bakımından Türk Dili”

Atatürk'ün pek de bilinmeyen bir kitabıdır. Ulus gazetesinde 1935 yılında isimsiz olarak çıkan Güneş-Dil Teorisi'ne ilişkin makaleler ile ilgili Afet İnan (manevi kızı), Mustafa Kemal Atatürk'e bir mektup yazar ve Ulus gazetesindeki dil yazılarının Atatürk'ün kendisine ait olan yazılarına benzediğinden bahseder. Makalenin yazarını merak eden Afet İnan, Mustafa Kemal Atatürk'ün mektuplarından yazıların bizzat ona ait olduğunu anlar! Bu eserle Atatürk'ün Türk diline olan sevgisini, verdiği önemi ve emeği bir defa daha anlıyoruz. Mustafa Kemal Atatürk'ün Adolf Hitler'in Almanya'da seçimi kazandığı yıllarda onlarca Alman bilim insanını Türkiye'ye davet edip üniversitelerde görevlendirmesi ile bilime ve bilim insanına daima saygı duyduğunu ve daima desteklediğini göstermiştir.

Darülfünun'un kapatılıp 1933 yılında İstanbul Üniversitesi'nin açılmasıyla Tıp, Fen, Edebiyat, Hukuk ve İktisat Fakülteleri'nde yabancı bilim insanları çalışmaya başlamış ve alanlarında büyük başarılarla imza atmışlardır. Yabancı bilim insanları sayesinde öğretim programları çağa uygun bir hale getirilmiştir. Bu dönemde üniversite kütüphanesi gelişmiş, ders kitaplarının kalitesi ve sayısı da artmıştır. Ayrıca bu dönemde bilimsel çalışmalar dışında birçok asistan ve öğretim üyesi de bu bilim insanları tarafından yetiştirilmiştir.

“Bir toplum, bir millet erkek ve kadın denilen iki cins insandan meydana gelir. Mümkün müdür ki, bir toplumun yarısı topraklara zincirlerle bağlı kaldıkça, diğer kısmı göklere yükselebilirsin! Kadınlarımız için asıl mücadele alanı, asıl zafer kazanılması gereken alan biçim ve kıyafet başarıdan çok; ışıqla, bilgi ve kültürle, gerçek faziletle süslenip donanmaktır! Ben muhterem hanımlarımızın Avrupa kadınlarının aşağısında kalmayacağı aksine pek çok yönden onların üstüne çıkacak ışıqla, bilgi ve kültürle donanacaklarından asla şüphe etmeyen ve buna kesinlikle emin olanlardanım.

Bizim toplumumuz için ilim ve fen lazım ise, bunları aynı derecede hem erkek hem de kadınlarımızın iktisap etmesi lazımdır.” Mustafa Kemal Atatürk

Türk Milletine ve Hukuka gururla hizmet eden bir avukat olarak, Mustafa Kemal Atatürk ile ilk Türk Kadın Avukat olan Süreyya Ağaoğlu arasında geçen güzel bir anıdan bahsetmek isterim. Süreyya Ağaoğlu, Türkiye'nin ilk kadın avukatıdır. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdikten sonra, bir arkadaşıyla birlikte Adalet Bakanlığı'nda staja başlar ancak öğle yemeği yiyebilmek onlar için bir probleme dönüşür. Evlerine gidemezler, evleri bakanlığa çok uzaktır. O zamanlar Ankara'da yemek yenebilecek bir lokanta, İstanbul Lokantası vardır fakat sadece milletvekillerinin yemek yediği bu lokantada, daha önce hiç yemek yiyebilen bir kadın olmamıştır. Türkiye'nin, bu ilk kadın

stajyer avukatları, dönemin Basın-Yayın Genel Müdürü olan Ahmet Ağaoğlu'ndan öğle yemeklerini İstanbul Lokantası'nda yiyebilmek için izin ister. Şikayetler aynı gün, zamanın Başbakanı Rauf Bey'e de iletilir. Rauf Bey de aynı zamanda Süreyya'nın babası olan Ahmet Ağaoğlu'nu arayıp durumu anlatır. Birkaç gün sonra, Atatürk ve eşi Latife Hanım, Ahmet Ağaoğlu'na misafirlğe gelir. Sohbet sırasında bu konu açılınca, Süreyya Hanım, olayı bütün açıklığıyla Atatürk'e anlatır. Onun, kendisini anlayacağını ve destekleyeceğini düşünürken onu dinleyen Atatürk, “Babanın da, Rauf Bey'in de hakkı var.” der. Büyük bir hayal kırıklığına uğrayan Süreyya Hanım, ertesi gün bakanlıktaki odasında çalışırken, bir yetkili telaşla içeri girer : “Süreyya hazırlan, Paşa seni yemeğe götürcekmış!” Süreyya şaşırır, apar topar kapının önüne çıkar. Yanında bir milletvekili ve yaveriyle arabada oturan Atatürk, onu görünce, “Latife bugün seni öğle yemeğine bekliyor.” der. Süreyya Hanım hem şaşkın hem sevinçlidir. O bindikten sonra hareket eden otomobil İstanbul Lokantası'nın önünden geçerken, Atatürk, birden şoföre durmasını söyler. Bozüyük milletvekili Salih Bey telaşla yanlarına gelince, Atatürk, herkesin duyabileceği bir sesle, ona, “Bugün Süreyya'yı bize götürüyorum, ama yarın buraya gelecek, yemeğini lokantada yiyecek.” der. Süreyya Hanım'ın şaşkınlığı daha da artar, ne olup bittiğini, Latife Hanım, yemekte, onun kulağına eğilip, “Paşa, dün akşam bu lokanta olayına çok kızdı, ama babanı senin yanında ezmek istemediği için kızgınlığını belli etmedi. Eve gelir gelmez, birkaç milletvekilini arayarak, yarın mutlaka eşleriyle birlikte lokantaya öğle yemeğine gitmelerini söyledi.” deyince durumu anlar. Süreyya Ağaoğlu, ertesi gün, arkadaşıyla İstanbul Lokantası'na gittiğinde, birkaç milletvekili eşinin de ilk kez orada olduğunu görür. Kimse onları bakışlarıyla bile rahatsız etmeye yeltenemez. Bu bir ilk olur... Atatürk ve Türkiye'nin ilk kadın avukatı Süreyya Ağaoğlu, kadınların da tıpkı erkekler gibi, bir lokantada yemek yiyebilmesine de öncülük etmiştir.

Şimdi bizlere düşen ise daima büyük lider Mustafa Kemal Atatürk'ün izinden ilerlemek ve ona olan minnetimizi bilime bağlı bir toplum olup ilim ve fen ile Türkiye'yi çağdaş muasır medeniyetler seviyesinin üzerine çıkartmaktır.

SAĞLIK İÇİN CUMHURİYET , YAŞAMAK İÇİN ATATÜRK İLKE VE DEVRİMLERİ

İlkokul , ortaokul, lise, üniversite.... Dile kolay 16 yıl eğitim alıyor bir üniversite mezunu. Eğitim sistemimiz her aşamada Atatürk ilke ve devrimlerini öğrencilere anlattığını , öğrettiğini iddia ediyor. Peki gerçekten öyle mi, mesela ortaokul ve lisede toplam 8 yıl İngilizce dersi aldık. İngilizce öğrenebildik mi ? Yani özeti şudur : okullarda aldığımız İngilizce dersleri nasıl ki yabancı dili öğrenmeye

yetmiyorsa , Atatürkçülük ve Türk devrimlerini de okulda aldığımız derslerle öğrenemiyoruz, kanıksayamıyoruz. Peki bu kadar zor mu Atatürk'ü ve devrimlerini anlamak ? Üniversite mezunları bile anlayamıyor diyorsan , okuma yazma bilmeyen ya da çok az eğitim almış vatandaşımız nasıl anlasın dediğini duyar gibiyim. Haklı bir soru ancak anlatmasını , öğretmesini ve örnek vermesini bilmiyoruz desem. Hadi bu konunun biraz üstüne eğilelim.

"Atatürk yoktu , düşman çoktu , Atatürk geldi , düşmanı yendi, bu güzel yurdu bizlere verdi " Bu mudur ? Resmi bayramlarda posterlerini açıyoruz , 10 Kasım'da hüzünleniyoruz , her ceket giydiğimizde rozetini takıyoruz. Yeterli midir ? Yalnızca bunlar yetmiyor dostlar. Ülkemiz yurttaşlarının çok büyük kısmı kurtuluş savaşı kazanılana kadar ki süreçte Atatürk'ün hakkını teslim ediyor ve minnettar. Ancak bence asıl tartışma Cumhuriyetin kuruluş sürecinden , devrimlerin yapılma şeklinde yaşanıyor. Yıllardır yapılan kara propaganda sayesinde muhafazakar kesim içten içe Atatürk'ü kültürel değerlerimizi ve tarihimiz yozlaştıran bir lider olarak görüyor. Tabi bunu açıkça söylemekten de utanıyor veya tartışmaya girmiyor. Lakin son yirmi yıldır Atatürkçülük , Kemalizm ve laiklik kavramlarına duyulan alerji alenen dile getirilebiliyor ve halkın belirli bir kesiminde de karşılık buluyor. Oysa Atatürkçülük bağımsız bir ülke ve emperyalizme karşı savaş demektir. Bağımsız olmayan ülkede de dini özgürlükler de rahatça yaşanmaz. Emperyalistler dini de kullanır hatta belki de ortadoğuda en çok dini kullanır .

Atatürkçülük bağımsız bir ekonomi modeli demektir. Ekonomisi özgür olmayan , üretim ekonomisi yerine tüketim ekonomisini ilke edinenlerin ekonomisi de dışa bağımlı olur. Atatürkçülük ziraati geliştirmek , çiftçiye desteklemek , kendi kendimize yetebilmek demektir. Saman ithal edilen Anadolu topraklarında Atatürk'ü ve devrimlerini anlatmak zorlaşır. Atatürkçülük kadın hakları demektir, kadını hapsedtikleri evden çıkarmak , hayatın her alanına katmak demektir. Atatürkçülük demokrasi mücadelesidir. İktidar tek başına sende olsa bile başka partilerin kurulması için çabalamak , sivil toplumun gelişmesi için adımlar atmaktır. Atatürkçülük parlamentoyu önemsemek ve hukukun üstünlüğüne inanmaktır. Savaş zamanında bile yetki almak için meclise başvurmadır. Mahkemelerin verdiği karara saygı göstermektir ama bağımsız mahkemelerin...

Atatürkçülük okumak ve okumaya teşvik etmektir. Kitapsız bir toplumun , sanatsız bir ülkenin ruhsuz ve başarısız olacağını bilmektir. Örnekleri istediğimiz kadar uzatabiliriz. Anlatmak istediğim şudur : Atatürk'ü ve devrimlerini makalelerde , akademik çalışmalarda aramak entelektüel bir çalışmanın ötesine geçmez. Eğer halkın da anlamasını ve özümsemini istiyorsak hayatın tüm alanında , halk için yakıcı meselelerde Atatürkçülüğü örnek vermek gerekir. Tarım ve hayvancılık bitiriliyorsa , Atatürk'ün kurduğu çiftlikleri anlatmak , köylüye ve çiftçiye verdiği desteği somut örneklerle anlatmalıyız. Ekonomi zordaysa , çözümün üretim ekonomisinde olduğunu ve kurulan onca sanayi tesisi anlatmalıyız. Sınırlarımızdaki tüm ülkelerin içindeki iç savaşa dahil olmak yerine "Yurtta barış , dünyada barış " ilkesini hatırlamalıyız. Bilim yerine hurafeler kabul görüyorsa , bilimi savunmalıyız çünkü bilimi savunmak Atatürkçülüğün en önemli ilkesidir. Hadi güncel bir mesele ile bitirelim. Dünyanın ve ülkemizin içinde bulunduğu covid-19 salgınında yaşadığımız en büyük sorunlar neler oldu ?

Tam kapanmayı bir türlü yapamadık , çünkü tam kapanırsak zorda olan ülke ekonomisi daha da zora girebilirdi. Hemen bu soruna Atatürkçülüğün gerektirdiği cevabı verelim : Güçlü ve bağımsız bir ekonomimiz olsaydı paradan çok insan hayatına önem verir ve kolaylıkla salgının en başında tam kapanma yoluna gidebilirdik ama öyle olmadı. Sağlıkta özelleştirme yerine temel ihtiyaçlar hususunda devletçiliği savunsaydık , test ve aşılama tüm hastanelerde ücretsiz şekilde yapılabilirdi. Ama her isteyen test yaptıramadı lakin parası olan özel hastaneye gidip test yaptırabilirdi. Ve gelelim en önemli konuya. Aşılama.... Aşılamayı yaygın bir şekilde yapabileseydik , hem salgın büyümez hem de çoktan normal hayata dönebilirdik. Neden yaygın aşılama yapamadık ? Çünkü aşırı ithal ediyoruz. Uluslar arası özel firmalar ya belirli bir kotayla aşı verdiler ya da bizim paramız tüm nüfus için aşı almaya yetmedi. Yani aşı meselesinde sınıfta kaldık. Peki Atatürk döneminde ne oldu ? 1928 yılında Refik Saydam Hıfzısıhha Enstitüsü kuruldu. Yirmiye yakın aşı üretiliyordu. Yıllarca tüm dünyaya aşı verdik ve sattık. Biliyor musunuz 1940 yılında Çin'de kolera salgını vardı. Ve kolera için tüm aşırı 1940 yılında ülkemizden temin etti. Ülkemizin geldiği hale bakalım , Çin'e aşı verirken almak için sıra bekler duruma düştük. İkinci dünya savaşı sırasında özellikle Avrupa ülkelerindeki tifüs için , tifüs aşısı Türkiye'den temin edildi. Cumhuriyet , Atatürk ilke ve devrimleri her şeyden önce insan için vardı , yurttaş içi vardı ve insan sağlığını önceliyordu. Bu sebeple insan sağlığı için Cumhuriyet , yaşamak için Atatürk ilke ve devrimleri demek gerekiyor. Ne mutlu ki böyle bir pusulamız var.

ATATÜRK VE MİLLÎ EĞİTİM ANLAYIŞI

Atatürk'ün gerçekleştirdiği devrimlere ve ortaya koyduğu ilkelere bakıldığında onun eşsiz bir eğitimci hatta bir eğitim bilimci olduğunu anlamak güç değildir. Bir ulusun yaşamında eğitimin öneminin fazlasıyla farkında olan Atatürk'e göre nerede bir problem varsa onun temelinde eğitim yer almaktadır. Atatürk'ün millî eğitim anlayışına değinmeden önce O'nu yeni eğitim politikaları geliştirmeye yönelten eski eğitim saptamalarına göz atmak gerekir.

Osmanlı dönemindeki eğitim kurumlarının tümü her türlü denetimden uzak kurumlardı. Arap alfabesinin kullanılması nedeniyle okur-yazar olmak zorlaşıyor ve çocuklar kelimeleri ezberleyerek okuyorlardı. Temel görevlerinden biri eğitmen yetiştirmek olan medreseler, 16. yy sonlarından itibaren yalnızca şer'i ilimlerin öğretildiği dini eğitim kurumlarına dönüşmüş ve ortaçağ düşünce yapısına sahip insanları yetiştirmeye başlamıştı. Türk duygusuna ve inanışına aykırı bu eğitim tarzı II. Mahmut zamanında, bir yana bırakılarak yeni okullar açılmaya başlanmış ve Batı tarzı eğitim programları uygulanması için girişimlerde bulunulmuştur.

Ancak bu da eğitimde ikilik ortaya çıkmasına sebep olduğundan birbirine zıt zihniyette öğrenciler yetiştirmiş ve toplumdaki kültür çelişkileri şiddetlenmiştir. Gerçekleştirilen yeniliklerden bir diğeri ise kız çocuklarının da eğitimden yararlanmasını öngören ilk belge olan Maarif-i Umumiye Nizamnamesi'nin yayınlanmasıdır. Bu nizamname ile kız çocuklarının ve kadınların sınırlı da olsa eğitimden yararlanma imkanı doğmuştur.

1920 yılında TBMM kurulduğunda Milli Eğitim Bakanlığı birkaç oda içinde bir avuç idealist memurla çalışmaya başlamıştır. O dönemde Milli eğitimimiz hem personel hem de tesis yönünden son derece sıkıntı içinde olsa da bu vahim koşullar Mustafa Kemal'in ulusu cehaletten kurtarma savaşına engel olmamış ve Kurtuluş Savaşı sırasında 1921 Temmuzunda bir ara cepheden Ankara'ya dönerek I. Maarif Kongresini toplamıştır. Atatürk'ün eğitim devriminin önemini içinde bulunulan kritik savaş koşullarında dahi vurguladığı günlerde cehalet o kadar ileri boyuttaydı ki Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi Tanrıöver aleyhine TBMM'de bu kongreye kadın öğretmenleri de davet ettiği için gensoru verilmiş, bunun üzerine Bakan görevinden istifa etmek zorunda kalmıştır.

Atatürk, 1922 yılında TBMM'nin açılış konuşmasında "maarif siyasetinin temeli evvela mevcut cehaleti gidermektir. Bütün köylüye okumak, yazmak ve vatanını, dinini, dünyasını tanıtmak kadar coğrafi, tarihi, dini ve ahlaki malumat vermek ve dört işlemi öğretmek maarif programımızın ilk hedefidir." sözleriyle eğitim seferberliğinin köylerden başlaması gerektiğine işaret etmiştir. O'na göre maarifin gayesi sadece hükümete memur yetiştirmek değildir. Bununla birlikte geleneksel eğitim kelimesinin tam anlamıyla millete "yabancı" bir eğitimdir.

Zira geleneksel eğitim hem kuruluş sistemi ve hem de özü yönünden millî olmadığından millî kültürün gelişmesine de uygun olmadığı gibi millî benlik duygusunun da zayıflamasına yol açmıştır. Atatürk 1923'te Eskişehir'de yaptığı bir toplantıda da "istikrarlı bir eğitim programımız yoktur. Geleneksel eğitimin amacı kendini, hayatı bilmeyen, her konuda yüzeysel bilgi sahibi, tüketici insan yetiştirmek olmuştur." sözleriyle bir eğitim devriminin şart olduğunu ifade etmiştir. Bunun yanında eğitimin temel unsurunun "öğretmen" olduğunu bilen Atatürk onları, "bugünün evlatlarını yetiştiriniz. Onları memleketle, millete faydalı uzuvlar yapınız. Bunu sizden talep ve rica ediyorum" sözleriyle de eğitim devrimine teşvik etmiştir.

Osmanlı'da kadınların toplum yaşamının dışına itilmesi, çocuklara okuldan önce eğitim verecek olan annelerin cahil kalmasına neden olmaktaydı. Atatürk ise bu yanlışla tepkisini "bizim için ilim ve fenni hem erkek hem de kadınlarımızı iktisap etmelidir" sözleriyle ortaya koymuştur.

Atatürk bunları söylerken aynı yıl Nisan ayında milletvekili Seçim Kanunu'nun değiştirilmesi ile ilgili TBMM görüşmelerinde milletvekili sayısına temel olunacak nüfus hesaplanırken kadınların da "ulusun ferdi" sayılmaları şiddetli protestolarla karşılanmıştı. Yani Atatürk kadının erkekle aynı değerde olduğunu savunurken dönemini bazı TBMM üyeleri kadını "vatandaş" olarak bile görmemekteydi. Bu durum eğitim devriminin gerekliliğini bir kez daha gözler önüne sermiştir. Kütahya'da öğretmenlerle yaptığı konuşmasında yurdun düşmandan kurtulduğunu ve şimdi sıranın cehaletten kurtulmaya geldiğini belirten Atatürk, bunu ise ancak öğretmenlerin oluşturduğu "irfan ordusu"nun kazanacağını söylemiştir.

Millî kültür birliğini sağlamak, vatandaşlık eğitimi ve ilköğretimi yaygınlaştırmak ve Türkiye'nin ihtiyaç duyduğu eğitilmiş insan gücünü yetiştirmek Atatürk'ün eğitim politikasının temel hedeflerini oluşturmaktadır. O'na göre eğitim; millî, bilimsel, laik, karma ve uygulamalı olmalıdır. Atatürk bu ilkeler ışığında Tevhid-i Tedrisat yasasının çıkarılmasını sağlamıştır. Bunun yanında Türkçe konuşma ve yazmaya daha uygun Latın Alfabesi uygulanmaya konmuştur. Bunlara ek olarak dil, tarih ve kültürün millî olabilmesi için de Türk Dil Kurumunun ve Türk Tarih Kurumunun kurulmasını sağlamıştır.

Atatürk devrimlerinin her biri, çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmada son derece önemlidir. Eğitim devrimi de böyle bir devrimdir. Ancak eğitim devrimini diğer devrimlerden farklı kılan özelliği, devrimlerin ulus tarafından benimsenmesi, devamlı ve kalıcı olmasının ancak eğitim ile mümkün olmasıdır. Bu nedenle eğitim devrimi olmazsa veya önü kesilirse diğer devrimlerin tümü önce duraklar ve daha sonra tekrar geriye eski hallerine döner.

Türk milleti Atatürk devrimleriyle devlet ideolojisinde bir büyük değişim yaşamıştır. Bu yenilikler içinde gelişen yeni eğitim sisteminin belirlenmesinde yabancı uzmanlardan görüş alınması yoluna gidilmiş ve bu doğrultuda Amerikalı John Dewey, Alman Dr. Kuhne, Belçikalı Ömer Buyse gibi tanınmış eğitim uzmanları yurdumuza davet edilmişler, incelemeleri sonucu görüşlerini birer raporla Milli Eğitim Bakanlığına sunmuşlardır.

Yaşanan bu yenilik ve devrimler, Türk ulusunun hem cehaletten hızla kurtulmasının hem de çağdaş bilim ve teknoloji dünyasında saygın bir yere sahip olmasının önünü açmıştır. Büyük Eğitim Reformu: Köy Enstitüleri

Cumhuriyet zor şartlar altında kurulmuştu. Savaştan çıkıp kurulmuş bir devletin finansman sorunları, iç meseleler, dünyadaki ekonomik ve siyasi kaos Genç Türkiye Cumhuriyeti'ni de birçok konuda zorluyordu. Bu kadar sıkıntının içinde o dönem şehirleşememiş Türkiye toplumunun kendine has, pratik ve sadece öğrenci değil aynı zamanda öğretmen yetiştirecek bir eğitim sistemine ihtiyacı vardı.

Köy Enstitü sistemindeki eğitmen düşüncesi Atatürk'e ait olmakla birlikte Köy Enstitüleri kurulmadan önceki ilk adım eğitmen kursları idi. İkinci adım olarak Köy Enstitüleri açılmıştır. Türkiye köylerinde ilköğretim davasını planlı bir şekilde kısa müddet içinde ve modern pedagojinin yarattığı ilkelere göre halletmek amacı güden ve 20 Köy Enstitüsü yaratan bu hareket ilköğretim tarihinde bir dönüm noktası kabul edilebilir.

Köy Enstitüleri sürekli bir eğitim öngörmeyle birlikte her Enstitüde uygulama okulu kurulmuş böylelikle sistemin sonuçlarını anında gözleme olanağı yaratılmıştı. Atatürk'ün "bilgi söz olmanın çıkmalı işe yaramalı" sözü ilk kez Köy Enstitüleri sayesinde gerçekleştirilmiştir. Amacı köyü, köyden yetiştirilecek liderlerle canlandırmaya dayanan Köy Enstitülerini bitirenlerin yalnız kendileri değil yetiştirdikleri binlerce öğrenci de bilimin ışığını yakalamış, siyasete katılmış, donanımlı bir Türk vatandaşı olarak çağını yakalamayı başarmıştı. Böylelikle yoksul halk kesimi Köy Enstitüleri sayesinde bilim ve teknikle buluşmuş, siyasete katılarak yönetimde daha fazla söz sahibi olmuştu. "Köylü milletin efendisi" idi.

Neredeyse tamamının öğrenci ve öğretmenlerin alın teriyle kurulduğu Köy Enstitülerinin kuruluş yıllarının eğitmen adayları, Enstitülere geldiklerinde yapılmaya yeni başlanmış binada kayıtlarını yaptırıp kendilerinden önce gelenlerin arasına karışarak işe başlamışlardı. Bir taraftan yapı ve tarım işleri ile uğraşırken diğer taraftan da derslere girmişler hatta kurulmakta olan diğer Enstitülere yardıma dahi gitmişlerdi. Çünkü nerede yeni bir Enstitü kurulacak olsa kurulmuş tüm Enstitülerden yardıma gidilirdi.

Köy Enstitüleri yalnız bir okul değil aynı zamanda öğrencilerin kendi binalarını bizzat kendileri yapmayı, toprağı işlemeyi ve bir yandan lise derslerini öğrendikleri, yaşantılarını düzenledikleri yatılı bir kurumdur. Bu kurumlar, uygulanan "iş eğitimi" sayesinde Türkiye'de ilk defa eskinin kapıkulu memur zihniyetini yıkmış; gerçeklerden korkmayan, gördüğünü, bildiğini, düşündüğünü çekinmeden dile getirebilen gerçek aydınları yetiştirmişti. Belki de bu sebeplerden ötürü faydacı eğitim anlayışının en büyük temsilcisi John Dewey, hazırladığı 30 sayfalık "Türkiye Maarifi Hakkında Rapor"undan sonra "tasavvurumdaki okullar Türkiye'de kuruluyor" diyerek uluslararası basında örnek göstermişti.

1936'da eğitmen kursları adıyla başlayan sistem, 17 Nisan 1940'ta Enstitülerin kuramcısı olarak anılan dönemin ilköğretim Genel Müdürü İ. Hakkı Tonguç'un düşüncesini meclisten geçiren dönemin Eğitim Bakanı Hasan Ali Üçel sayesinde 3803 sayılı Kanunla Köy Enstitüsü adını almıştı. Ancak ne yazık ki toplumsal kışkırtmalar ve siyasi baskılar karşısında savunmasız kalan Köy Enstitülerinin kuruluşunun 6. yıldönümünde özgür kimliği elinden alınmış, resmi olarak da 1954'te kapanmıştı. Günümüzde ne 3803 sayılı kanun ne de bu kanunla kurulmuş Köy Enstitüleri vardır. Ancak 17 Nisan "Köycülük Bayramı Günü" olarak önemini korumaktadır.

Bugün Türk köyü Enstitü yolunun kapatıldığı yerde bütün sorunlarıyla olduğu gibi durmaktadır. Köyün canlanması, Türkiye'nin kalkınması, yapıcı, yaratıcı, üretici ve faydacı eğitimin ulusal bileşimi olan Köy Enstitülerinin yeniden açılmasına bağlıdır.

"Yeni bir yol başladı
Dağlara doğru
Kılavuzu kimler olsun?
Derelerden, sırtlardan
Yağmurlar yağarken ay ışığında
Yolu en uzak köyler olsun!"
-Talip Apaydın

ATATÜRK; “DEVLET İÇİNDE DEVLET OLMAZ

Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal'e Hindistandan ve Mısır'dan telgraflar çekilmişti. İsmet Paşa'nın deyimiyle bunları gönderenler çeşitli “rüesa ve ulema”ydı. Atatürk bunların hepsine toptan bir telgrafla karşılık verdi ve şunları söyledi.

“ Türkiye Büyük Millet Meclisinin kabul ettiği kanın berveçhi atidir.”

“Halife hal’ edilmiştir. Hilafet , hükümet ve cumhuriyet mana ve mefhumunda esasen mevcut olduğundan makam-ı hilafet mülğadır.”

“ Filhakika Hilafetten maksut hükümdür. Devlettir. Türkiye Hükümet-i Cumhuriyetinin yanında ayrıca bir hilafet

makamının mevcudiyeti Türkiye'nin dahili ve harici vahdet-i siyasetini ihlal ettiği sabittir. Diğer taraftan asırlardan beri cihanda bir tek Hükümet-i İslamiye esasına tahakkuk ettirmek için muhafaza edilmiş olan makam-ı hilafet, maksadını hiç bir zaman tahakkuk ettirmemiş, bilakis müslümanlar arasında daimi vesile-i nifak ve şikak olmuştur. Halbuki menfaat-i müstakile teşkil etmelerini esas olarak kabul etmektedir. Müslüman milletler arasındaki rabıta-i maneviye ve hakikiye “ İnnemel ve mümin ve uhuvvete” ayeti celilesi mazmunundadır.

Gazi Mustafa Kemal

Atatürk'ün bu kısa telgrafı önemli, çok önemlidir. Önce halifeliğin devlet demek olduğunu Cumhuriyet Türkiye'sinde devlet içinde devlet olmayacağını belirtmektedir. Halifeliğin, Türkiye'nin siyasal bütünlüğüne zarar verici olduğunu kesinlikle açıklamaktadır.

Bundan sonra Atatürk, tarih boyunca halifeliğin tek bir islam devleti kurmak için ayakta tutulduğunu ama bu amacını ve ülküsünü hiçbir zaman gerçekleştirmediğini söylemektedir. Tersine halifelik, Müslümanlar arasında ayrılık yaratmıştı. Bu sözlerin altında koskoca bir tarih görüşü yatmaktadır. Üzerine ciltler yazılabilir. Büyük adam, Asyalı ve Afrikalı Müslüman ulemasına şöyle sesleniyor gibiydi; Açın İslam tarihini bakın. Emeviler mi? Fatimiler mi? Abbasiler mi?

TARİH BOYUNCA

Yoksa Memluklar veya Osmanlılar mı? Hangisi tek bir İslam devleti emelini gerçekleştirebilmiştir. Tarihini hangi çağında bir İslam birliği hedefine ulaşabilmiştir. Nerede? Ortadoğu da mı? Afrika da mı? Yoksa Endülüs'te veya Rumeli'nde mi? Nereden bir tek İslam devleti gerçekleşmiştir? Yüzyıllarca, gerçekleşmesine olanak bulunmayan bir ütopya, boş bir hayal arkasında nefes tüketilmemiş, kan dökülmemiş midir?

Evet kan! Bir hayal uğruna yüzyıllardır, ne kadar kan döküldüğünü hiç düşündünüz mü ey Ulema-i kiram? Ne kadar Müslüman kanı? Siz ki, İslamın çıkarlarını korumak istediğinizi ileri sürersiniz. Halifelik, İslamı birleştirmek şöyle dursun, kardeşi kardeşe düşman etmiştir. Halifelik uğruna Müslümanlar birbirlerinin boğazlarına sarılmamışlar mıdır? Tarih boyunca kaç halife boğazlanmıştır, zindanlara atılmıştır ve bunların peşinden giden ne kadar can telef olmuştur? Bir Türkler, işin romantizminde değil, gerçekçiyiz artık. Arkamızda büyük bir tarih tecrübesi birikmiştir. En azından dört yüz yıl “ İslamın kılıcını taşımışızdır. İslamın serdengeçtiliğini, silahşörlüğünü yapmışızdır. Kan dökmüş, can vermişizdir bu uğurda, dersimizi tarihten almışızdır. Ve neden sonra ayaklarımız sert toprağa basmasını bilmiştir. Bütün inancımızla size şunları söylemeyi insanlık borcu biliriz; bir tek İslam devleti kurulmasına olanak yoktur ve halifeliğe de gerçekten gerek yoktur

ATATÜRKÇÜ DEVLET ANLAYIŞI

“Ulusal servetin dağılımında daha yetkin bir adalet, emek harcayanlara daha yüksek gönenci ulusal birliğin korunması için koşuldur.” “Ulusal mücadele yalnız Türk ulusu nüm ve hesabına olsaydı, çok daha kansız ve çok daha kısa sürede kazanılabilirdi.

Türk devrimi tük mazlum uluslara ve demokrasi özlemini duyan tüm insanlığa örnek olup umur verdiği için ona yapılan saldırılar, süper güçlerin her ikisinden de destek alan saldırılardır.” 1960'şarda başlayarak, Marksist olmayan Batılı düşünürlerin kapilazime yönelttikleri eleştirilerde yukardaki gözlemleri doğrulamaktadır.

Örneğin Kirk F. Koerner ve çalışma arkadaşları Liberalism and ts Crities adlı kitaplarında, “Makyavelli'den bu yana Batı dünyasına yön veren ana doğrultunun, eskinin “ bilgelik, erdeme umayka, 3 çabası olmayıp “ zevk için zevk “ olduğunu bu doğrultunun bilgelik, erdem gibi değerleri amaç olmaktan çıkarıp mutluluk, zevk, maddi kazanç için araç durumuna düşürdüğü, üstelik ne mutluluk, ne de doyum sağlamayıp, daha küçültücü ve alçaltıcı olduğu” yazılmaktadır.

Liberalizmin olduğunu belirten yazarlar, tüm gerekleriyle uygulanacak olursa liberalizmin siyasal uzlaşmalarla olanak bırakmayacağını belirtiyorlar.

Çünkü siyasal eğitim ve deneyimden yoksun yeni sınıflara ve yeni yöneticilere bir “ siyasal el kitabı “ hazırlamak uğruna, özel önem taşıyan kimi gerçekleri göz ardı ettiğini vurguluyorlar.

Aynı düşünürler kapitalizmin özünde savunulmaz olduğunu, kar amacına dayalı bir toplumsal düzenin en geniş toplum kesimlerini gereksinimlerini karşılamayacağını, gelirdeki ve yaşama koşullarındaki eşitsizliklerin rastlantı sonucu olmadığını, emek harcayanların acınacak biçimdeki yabancılaşmanın zeka ve karakter de içinde olmak üzere her türden kaynak savurganlığına ve yitimine yol açtığını yazıyorlar.

SOSYALİZM CEPHESİNDE DURUM

Kapitalizm nasıl bilimsel yöntemin yeterince anlaşılıp uygulanmasının yapılamadığı bir dönemde feodal kısıtlamalara karşı tepkiler ortamında

oluştıysa, sosyalizm de aynı etkisinin devam ettiği bir dönemde kapitalizmin büyük toplumsal bunalımlarına tepki olarak doğdu.

Bu nedenle demokrasinin belirgin niteliklerini temel alan, örneğin “ tek doğru “ görüşünden uzak durulması, “kamu yararının her gün yeniden yeniye tartışılabilmesi “ ifade Atatürk'ün gereklerine dayalı bir sistem olmadı Bu günkü Sovyetler Birliğinin en yetkili kişisi Gorbaçov'un aşağıda birkaç örneğini aldığımız ağır eleştirilerine rağmen, sosyalizm hala “ özgürlük “ sorununu çözebilmiş olmak söyle dursun, yeterince ortaya bile koyabilmiş değildir.

Gorbaçov'un oReykjavik'e gitmeden önce Paris'te yaptığı basın toplantısında bir gazetecinin “ Sovyetler Birliğinde birden çok siyasal parti kurulmasına neden izin verilmiyor” yolundaki sorusuna verdiği yanıt, bu gözlemimizi doğrular niteliktedir: “Sovyet hükümetine böyle soru soramazsınız! 1978 yılında Moskova'da yapılan Uluslararası Siyasal Bilim Kongresi'ne katıldığım sırada, kongre üyelerinden birisinin 1976 Sovyet Anayasası'nı açıklayacağı bir toplantı düzenlendiğini öğrenip dinleyici listesine adımın yazılmasını sağlamıştım. Bu toplantının sorular bölümünde bir anayasa profesörü, Prezidyum üyesine “Neden yasaların anayasaya uygunluğunun yargı denetimine yani anayasa mahkemesine yer verilmediğini “ sorunca su yanıtı almıştı: “Sovyet parlamentosu anayasaya aykırı yasa yapmaz.” sosyalist model hala özgürlük sorununu çözememiş olmakla birlikte, kendisine yöneltilen eleştirileri yine bu modeli 70 yıldan beri uygulayan bir toplumun en yetkili kişinin kaleminden okumak öğretici olacaktır.

ATATÜRKÇÜ GENÇLİK

Ey Türk Gençliği;
Birinci vazifen Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaası etmektir. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane temeli budur.
ATATÜRK

Atatürk, 16 Mayıs 1919 tarihinde İstanbul'dan Bandırma vapuruyla hareket etmiş, 19 Mayıs 1919 günü saat 8.00'da Samsun'a çıkmıştır.

"Bu gemi ümit yüklü, insan yüklü, hız yüklü içinde bu vatanın derdiyle yanan bağır kurulacak yarını düşünen baş geliyor." İşte o uğurlu gün, Gazi Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkarak tutuşturduğu Hürriyet ve İstiklal meşalesi bütün Anadolu'yu sarıyordu.

Artık, Atatürk Türk milletinin arasındaydı. Kurtuluş ölküsü doğmuş, Milli Mücadele başlamıştı. 19 Mayıs 1919'da Samsun'da başlayan ve 9 Eylül 1922'de İzmir'de tamamlanan Büyük Kurtuluş Zaferi Türk milletinin tarihinde mutlu, sevinçli ve unutulmaz birer milli abidedir.

19 Mayıs günü, Türklüğün yeniden dünyaya gelişinin mutlu yıldönümüdür.

Atatürk, bu mutlu günü Gençlik ve Spor Bayramı olarak gençliğe armağan etmiş ve her fırsatta gençliğe olan inancını samimi duygularla belirtmiştir.

"Ey Türk Gençliği;
Birinci vazifen Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaası etmektir. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane temeli budur."

Atatürk, yaptığı devrimlerle ve ortaya koyduğu ilkelerle Türk milletinin bir rehberi, çağdaş düşüncenin temsilcisi olmuştur. Atatürk ilkeleri bir duygu bir heyecan eseri olmaktan çok akıl ve mantık eseridir. Atatürk, yalnız düşünce değil, aynı zamanda aksiyon adamıydı.

"Bizim akıl, mantık ve zeka ile hareket etmek şiarımızdır." Buyurmuşlardır.

Atatürk devrimlerinin ve reformlarının tam anlamıyla yürümemesi Atatürk'ün sembolükten çıkarılıp sadece resmi bir seremoni durumuna getirilmiş olmasındandır. yani, Atatürk adı ancak kanunla korunacak hale gelmiştir.

Aşırı sağcılar ve solcular Atatürk düşmanlığında elele vermişlerdir.

Atatürk'ün tanımayan kimseleride peşinden sürüklemektedirler. Bu da eğitim sisteminin bozukluğundan ileri gelmektedir. Bir lisesi genç mesela başka bir milletin istiklalini bizim kurtuluş savaşımızdan daha iyi bilir. Üniversitede Devrim Tarihi'nin dershanesini ve profesörleri bile tanımayan gençler, bir gecede çalışarak ertesi gün bu dersin imtihanını verirler. Bugün kimi Turan'ı kimi Kabe'yi Kimi Moskova'yı sayıklar. Milli duyguyu vatan sevgisini bir yana itip yabancı ideolojilere alet olmaktadır. İşte Atatürk anlaşmazlığın ve devrimlerinin kökleşemeyişlerinin ve reformların geri kalışındaki sebepleri Atatürk'ü tanıtamadığımız içindir. Bu yüzden aldatılanları aldatanların elinden kurtaramıyoruz. Atatürkçülük bir ideoloji softalığı değil bir ideamdır, prensipler sistemidir. Bir ideoloji gibi yolu tıkalı değildir. Çünkü devrimcidir. Bielik ve beraberlik ruhunun perçinleşmesi, milli birlik ve bütünlüğümüzün korunması için her fırsatta telkinde bulunmuştur. O, her zaman ve her hamlede " Türk milletini, Türk gençliğini" düşünmüş, milletin refah ve mutluluğu için hayatını vakfetmiştir.

"Ey yükselen yeni nesil, İstikbal sizindir. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve dam ettirecek sizlersiniz."

Bu veciz sözlerde, görevlerimizin hedefi çizilmiş ve gösterilmiştir. Onun izinde gitmek bıraktığı kutsal emaneti korumak ölkemize içten ve dıştan gelen tehlike karşısında milli birlik ve bütünlüğümüzü korumak mecburiyetindeyiz.

ATATÜRK'ÜN BÜYÜKLÜĞÜ

ZAMAN zaman Kurtuluş Savaşı'nın ayrıntılarını okudukça Atatürk'ün büyüklüğünü çok daha iyi anlıyorsunuz...

O şartlarda o insan yapısıyla milli mücadele nasıl kazanıldı?

Bir Meclis düşünün ki, Mustafa Kemal Paşa'nın oturduğu başkanlık kürsüsünün bir yanında Konya Mevlevi Şeyhi Abdülhalim Çelebi, öte yanda Hacıbektaş Şeyhi Cemaleddin Çelebi, daha ileride Hacı Bayram Veli Şeyhi Şemseddin Efendi, bir başka sırada Kockiri Aşireti Reisi Diyar Ağa, Ferhat uşağı Reisi Mustafa Ağa, Nakşibendi Şeyhi Mansur Efendi, İçişleri Bakanlığı'nda İstiklal Mahkemesi'ne gidip yargılanan solcu Nazım Bey'lerle, Cami Baykurt, Hilafetçiler,

Cumhuriyetçiler, Batıcılar, her eğilim, her Tarikat, her görüş ve her akımdan milletin temsilcileri, sağdan sola herkes....

Atatürk, bütün bu insanların kafa ve yüreklerindeki ortak hedefi yakalamıştır vatanı düşman istilasından kurtarmak için.... Bu hedefin, bu idealin yanında diğer farklılıklar ayrıntıdır...

BİRİNCİ Millet Meclisi'nde, Milletvekillerinden "irşad heyetleri" kurulur, köylere, kasabalara gidecekler, halkı milli mücadele için aydınlatacaklardır....

Bu heyetlerin kurulması fikrini ortaya atan Türk Ocakları Başkanı Hamdullah Suphi Tanrıöver, telaş içinde Atatürk'e koşar: "Aman Paşam, bunların büyük kısmı medreseli, köylere gidip Arapça konuşacaklar, halk anlamayacak!"

Mustafa Kemal güler:

"Üzülme Hamdullah, onlar Arapça konuşurlar ama Türkçe düşünürler!"

Bunu, "Ardında Kalanlar" adlı kitabında anlatan Cemal Kutay, şöyle der:

"Bugün yıl 1988, yeni medreseliler Türkçe konuşuyorlar, Arapça düşünüyorlar!"

KURTULUŞ Savaşı'nın en buhranlı günlerinde Fransız devlet adamı Franklin Bouillon, 9 Haziran 1921'de Ankara'ya gelir, Yunanlılar taarruza hazırlanmaktadır. Fransızlarla Maraş, Antep cephesinde savaşın durması ve Milli Misak sınırları içindeki toprakların kurtarılması görüşülecektir.

Dışişleri Bakanı Yusuf Kemal Tengirşenk, "Vatan Yolunda" adını verdiği anılarında o günleri anlatır... Ankara'da Dışişleri iki katlı bir binadadır. Franklin Bouillon, bu binanın üst katında, bir odası alafranga tuvalete çevrilen, banyosu bile olmayan, duşla idare edilen bir katta ,

aşağıda otomobil yerine payton pata bekleyen Yasbancılar Köşkü"nde ağırlandırmaktadır.

Ama Fransız'a altı kişilik bir yemek vermeye kalksalar, tabak, çatal kaşık takımı yoktur.

Yusuf Kemal Bey, Atatürk'ten rica eder:

"Paşam, İstanbul'daki Mim.Mim'cilere emir ver de, hiç olmazsa altı kişilik bir yemek takımı bulup göndersinler!"

MM Grubu, İstanbul'dan Anadolu'ya silah, cephane ve insan gönderen gizli örgüttür, Ankara'da altı kişilik yemek takımı bulamayan Yusuf Kemal Bey'in bu anlattıkları kim bilir bugün bazıları için ne kadar hayret vericidir...

ŞİMDİ, Atatürk'ün bu durumu nasıl değerlendirdiğini görün:

"Yusuf Kemal Bey, bu Fransız, Ankara istasyonuna geldiğinde tören kıtasının perişan halini gördü. Askerin postalı bile yoktu. Başlarındaki kalabak, omuzlarındaki tüfek çeşit çeşitti. O, bu yetersizlikler içinde senin dayanma gücünü görmeye ve ölçmeye geldi. Sen, ona, üzerinde tuğra-yı garra-yı Osmanlı işlemeli, altın yaldızlı sofrta takımı ile ikramda bulunursan, Babıali kafası bunlarda da devam ediyor, sabun köpüğü gibi" der ve "İstilayı tamamlama yolunda Paris'e göz kırpar..."

Sen, adamı al, Meclis'e götür, orada tek yumruk halindeki haysiyet şahlanışını görsün, okul karavanasından tek kap yemeği tahta tabak, tahta kaşıkla yesin ve bu görünürdeki yokluk içinde sağlam dayanağını anlamaya çalışsın...

Atatürk bunun için büyüktür.

İnandığı için, inandırdığı için ve gerçeği saklamadığı için....

Ne Ararsan PERPA'da

660.000 m2, 4655 İş Yeri, 25.000 Çalışan, Günlük 50.000 Ziyaretçi, 3500 Araçlık Otoparklar, Günlük 14.000 Araç giriş çıkış, 1000 Kişilik Konferans Salonu, 15 Banka, Noter, PTT, İTO, BEDAŞ, Meslek Odaları

ELEKTRİK, ELEKTRONİK, GÜVENLİK SİSTEMLERİ
MAKİNE, HIRDAVAT, MÜHENDİSLİK, PROJE, TAAHHÜT

Avrupa'nın En Büyük Monoblok Ticaret Merkezi

PERPA TİCARET MERKEZİ A BLOK YÖNETİMİ

PERPA.COM

PERPALIFE.COM

PERPACOM

PERPAYONETIM

0543 733 49 60

P E R P A

KUYUYA ATILAN TAŞ "SOL" SUZ DEMOKRASİ OLUR MU?

Türk halkı "SOL" u sevemedi bir türlü. Ben yaşadığım sürece bunu hep böyle gördüm ve bildim.

Sol kesim bu yüzden hep çekmiştir. Sol, yürek ve emek isteyen bir kavramdır. Biz toplum olarak çok çalışmayı, bir işe emek vermeyi pek sevmeyiz ve kolaycılığa

ve beleşe kaçırız. Sol aydın ve sanatçının hemen hemen tüm yaşamı muhaliflik olmuştur. Bu ülkede solcu olmak, akıllı(!) ve çıkarına düşkün adam işi değildir. Tanrı rahmet eylesin zamanında bir öğretmenim bana; "Oğlum, daha hala solculuk mu taşıyorsun?, Bana bak! 'Solculuk iyi bir şey olsaydı Sağcılar sana bırakmazdı' " demişti.

Solcu olmak/olabilmek için;

- Prensiplerin olacak, öncelikle.
- Seni kimse satın alamayacak.
- Öyle uyduruk her atasözüne inanmayacaksın.
- 'Paranın satın alamayacağı şey yoktur', 'Herkesin bir bedeli ve zaafı vardır' gibi sözlerle kesinlikle inanıp katılmayacaksın.
- Onurunla, şerefine namuslu kimliğine, beynini kullanıp akıllı ve ahlaklı yaşayacaksın.
- Emek harcıyı üreteceksin, seveceksin, sevilleceksin, inançlarının ve ilkelerinin arkasında duracaksın.
- Sevgilerin karşılıksız olacak,
- Yaptığın iyilik ve yardımların gizli kalacak, yaptığınla övünmeyeceksin
- Seni attan, ottan, itten ve puştan farklı yapan özelliğinin ayırıcısında olacaksın
- Çünkü sen insansın, bu bilinç ve kararlılıkla şu üç günlük dünyada insanca yaşayacaksın.
- Ülkedeki ve ülkeyi temsil düzeyindeki "sol"un hali de hiç iç açıcı değildir.
- Cumhuriyet tarihinin en sağcı, ekseriyeti (30-40 yıl önceki radikal sağı temsil eden) siyasi figürlerden ittifak halinde teşekkül etmiş bir meclisimiz var şükürler olsun(!).
- Son seçimlere, oy dağılımına ve oranına şöyle bir bakarsak; Yüzde 88'e varan oranda yurtdışı oy alan muhalif kesim, bu oyları Avustralya, İngiltere, Kanada, USA gibi Anglosakson kökenli ülkelerden almıştır. Sanki bizim güney ve batı kıyılardan, sahillerden alınan oylar gibi...
- Bunun nedenini benim mi söylemem gerekiyor. Siz daha iyi biliyorsunuz, benim daha fazla bir bilgi vermeme gerek var mı?

Okuma yazma oranı ve kültürlü olmak/olmamak sorunsalı...

Diğer Avrupa ülkelerinde özellikle Almanya, Fransa,

Hollanda gibi İşçi kesiminin yoğun olduğu yerlerde mevcut iktidar kanadının büyük ve küçük ortağına çıkan yüksek orandaki oyları nasıl izah edebiliriz...

Türk toplumu öyle saygı duyduğumuz Aziz Nesin'in dediği gibi "% 60'ı aptal" falan değildir. Uyanık, çıkarıcı ve şark kurnazıdır...

Kara Avrupasında yaşayan ve Türkiye'deki yurttaşların kaderini belirleyecek oyları kullanan o kesimin yine ekseriyeti yaşadıkları ülkelerde genellikle 'SOL' partilere oy veriyorlar. Yok, bu yönelimde hiçbir terslik falan yok. Gayet basit, çünkü nedeni çıkara yönelik davranış refleksi...

Bilindiği üzere, Avrupa'daki sol partiler yabancı işçilere karşı değiller. Aksine onların haklarını en çok Sol Partiler savunuyor. Yaşadığı ülkede SOL'a oy verdiği halde Türkiye'ye gelince bizlere karşı hali hazır sistemi savunan "Ben Almanya'dan geliyorum. Orada ekonomi daha kötü, Çıkar şu telefonunu bir görelim, Para yoksa caddelerde bu kadar araba niye var, Bu gençler fakir ise bu kafeteryalarda niye oturuyorlar?" diyerek ahkam kesen "DAYILAR"ın meselesi de çıkar meselesidir. Cebine Euro ve dolarları koyup geldiği Türkiye'de bozdurunca alım gücü kat be kat artan dayımız(!), şark kurnazlığı ile bizlere o kadarcık hava atacak elbette...

Sanki bu ülkenin salt gerçekleri ile yaşamını idame ettirmek çabasındaki vatandaşının araba kullanmaya, gençlerinin de akıl telefon kullanıp arkadaşı ile bir kafeye oturup çay içmeye hakları yokmuş gibi...

Kimse dile getirmese de, asıl sorunumuz ülkede tüm kurum ve kuralları ile uygulanan gerçek demokrasi yerine şekli ve "SOL"suz bir demokrasi aldatmacasının varlığıdır. Bu ülkenin namuslu, şerefli, onurlu, vergilerini ödeyen, askerliğini yapan, devletine karşı her türlü yükümlülüklerini harfiyen yerine getiren yurttaşlarının kaderini, Afganlı, Suriyeli ve bu ülkeyi terk edip hayatını ikinci vatandaşlık Avrupa'da kazananlar tayin ediyor. İşte ben tam da bu durumu içime sindiremiyorum...

PERPA'YA DAVETLİSİNİZ!

80'in üzerinde sektör PERPA Ticaret Merkezi'nde

Mekanik
Hırdavat
Elektrik
Elektronik
Güvenlik kamera sistemleri
İş güvenliği malzemeleri
Bilgisayar
Robot yapım malzemeleri
İnternet ürünleri
Medikal
Tekstil
Tarım

Noter
PTT
11 adet banka
Avukatlık Büroları
Sigorta Şirketleri
Muhasebe Büroları
Turizm Büroları
Baskı Çözümleri
Fotoğrafçılar
Kırtasiyeler

İstanbul Ticaret Odası PERPA Şubesi
BEDAŞ
Makine Mühendisleri Odası
Elektrik Mühendisleri Odası
Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Şişli İlçe Müdürlüğü
İşkur PERPA Ofisi

Terziler
Kuaförler
Çiçekçiler
Bakkallar
Çay ocakları
Restoranlar
Marketler
Büfeler

5BİN İŞ YERİ
25BİN ÇALIŞAN
GÜNDE
50BİN ZİYARETÇİ

PERPA,
ne ararsan
bulabileceğin
başı başına
bir şehirdir

Kobi kalesine
girmek için tıklayın

Perpa Tic. Merkezi B Blok Yönetimlik Kat: 13 No:2508 Okmeydanı İstanbul

perpaticaretmerkezi
perpatv

www.perpa.com.tr
www.perpa.tv

Tuwan Serin

Diş Hekimi

Söke AYDIN

Bu sefer Atatürk ilkelerini ele almak istedim

Sağlıcakla kalın...

1881 tarihinde dünyaya gelen Mustafa Kemal Atatürk ülkemizin düşmanlardan kurtulması için büyük bir mücadele vermiştir. Verdiği bu mücadele hayatı boyunca devam etmiştir. Bu hayat mücadelesinde ortaya koyduğu ilkeler bulunmaktadır.

1881 tarihinde dünyaya gelen Mustafa Kemal Atatürk ülkemizin düşmanlardan kurtulması için büyük bir mücadele vermiştir. Verdiği bu mücadele hayatı boyunca devam etmiştir. Bu hayat mücadelesinde ortaya koyduğu ilkeler bulunmaktadır. Atatürk'ün temel düşünceleri belirli başlıklar altında toplanmıştır. Bundan dolayı bu ilke ve inkılapları bilmek çok önemlidir.

Atatürk'ün bütünüleyici ilkeleri nelerdir?

Mustafa Kemal Atatürk'ün 7 tane bütünüleyici ilkesi bulunmaktadır.

Bu bütünüleyici ilkeler aşağıdaki gibidir:

* Akılcılık ve bilimsellik

* İnsanlık ve insan sevgisi Atatürk İlkeleri Nelerdir? Atatürk ilkeleri toplamda 6 tanedir. Bu 6 ilkenin açıklaması çok önemlidir.

Cumhuriyetçilik - Milliyetçilik - Halkçılık - Devletçilik - Laiklik - İnkılâpçılık Atatürk ilkeleri arasında her ilkenin çok önemli olduğu görülmektedir. Zaten bu ilkeler birbirini tamamlayan ilkeler olarak ayrılmaz bir bütündür.

1. Cumhuriyetçilik

Cumhuriyetçilik ilkesi, Atatürk ilkeleri arasında en önemli konumda yer almaktadır. Çünkü Atatürk ilkeleri Cumhuriyetçilik ilkesine dayanmaktadır. Yeni Türkiye Devleti

Cumhuriyetçilik ilkesi temel bir dayanak olmuştur. Bundan dolayı Cumhuriyetçilik ilkesine dayanan esaslar her zaman değerlidir ve değiştirilmesi teklif bile edilmez.

Bu ilkeye göre tüm vatandaşlar kanuna göre eşittir.

- Toplumsal ayrıcalık yapılamaz. - Bu ilkeye göre kadınlara siyasal haklar verilmiştir.

2. Milliyetçilik

Bu ilkenin temeli Milli Mücadeleye dayanmaktadır. Kendisini Türk olarak gören herkes bu ilkeye göre Türk'tür.

Milliyetçilik ilkesi ırkçılığa karşıdır. Çünkü kimse kimseden üstün değildir.

Milliyetçilik ilkesine göre Türk milliyetçiliği ilelebet yaşayacaktır.

3. Halkçılık

Halkçılık ilkesi Cumhuriyetçilik ve Milliyetçilik ilkesinin sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Buna göre milî egemenlik esastır.

- Kanun önünde herkes eşittir.

- Devlet tüm işlerini halkın yararına göre yapmaktadır.

- Devlet, halkın ekonomik seviyesini düşünerek rahat olmaları için çalışmalar yapar. 4. Devletçilik

Devletçilik ilkesi, ülkenin gelişmesi için yapılan çalışmaları kapsamaktadır.

Ülkenin refah seviyesine kavuşması için yapılacak olan yöntemler devletçilik ilkesi ile ilgilidir. Yapılan ekonomik kalkınma programları da devletçilik ilkesi ile ortaya çıkmıştır.

5. Laiklik

Laiklik ilkesinin neticesinde din ve devlet işleri bir birinden ayrılmaktadır. Bu ilkenin temeli hukukun kurallarını dine dayandırmaz. Bunun yerine hukukun kuralları aklı ve bilime dayandırılmıştır. Devlet din yerine akıl ve bilim ışığında yönetilir.

6. İnkılâpçılık

İnkılâpçılık ilkesi, oldukça önemli bir ilkedir. Çünkü bu ilkenin olması ile ülke daha çağdaş bir hale gelmektedir. İnkılâpçılık ilkesinin en önemli amacı çağa ayak uydurmaktır. Çağın gerisinde kalmamak için yeniliklere ayak uydurmak lazımdır.

- İnkılâpçılık ilkesi bütün Atatürk inkılaplarını kapsamaktadır.

- Sürekli yenilik ve ilerleme amaç edinmiştir.

İnsanların daha iyi yaşaması için Atatürk ilkelerine ihtiyaç vardır. Bu ilkeler akla ve bilime dayanan ilkeler olarak dikkat çekmektedir.

Atatürk'ün bütünüleyici ilkeleri, yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin de temellerini oluşturmaktadır. Okullarda da ders olarak okutulan bu 7 ilke uygar, akılcı ve bilimsel bir ülke yönetimi için şart görmüştür.

Atatürk'ün bütünüleyici ilkeleri nelerdir?

Mustafa Kemal Atatürk'ün 7 tane bütünüleyici ilkesi bulunmaktadır. Bu

bütünüleyici ilkeler aşağıdaki gibidir:

* Akılcılık ve bilimsellik

* İnsanlık ve insan sevgisi

* Çağdaşçılık ve batılılaşma

* Millî egemenlik

* Özgürlük ve bağımsızlık

* Millî birlik ve beraberlik, ülke bütünlüğü

* Yurtta barış, cihanda barış

Atatürk'ün bütünüleyici ilkelerinin özellikleri

*Atatürk'ün ilkeleri İnkılâpçılık, Cumhuriyetçilik, Halkçılık, Devletçilik,

Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik ve Laiklik'tir. Bu 6 ilkenin yanı sıra Atatürk'ün

bütünüleyici ilkeleri de bulunur. Bu bütünüleyici ilkeler 1935 yılında Cumhuriyet

Halk Partisi kurultayında da kabul edilmiştir.

* Bu bütünüleyici ilkeler Türk milletinin ihtiyaçlarına cevap vermek amacı ile

ortaya çıkmıştır. * Atatürk'ün bütünüleyici ilkelerinin temelinde laiklik ve

ulusçuluk vardır.

*Bu ilkelerin ortak özelliği Türk milletinin çağdaşlaşmasını ve ilerlemesini

sağlamaktır.

* Bütünüleyici ilkeler bilim ve akla dayanmaktadır.

* Atatürk'ün bütünüleyici ilkeleri 1924 Anayasası'na 5 Şubat 1937 yılında

Atatürk İlkeleri başlığı ile girmiştir.

Atatürk'ün bütünüleyici ilkeleri kısaca açıklamaları

Akılcılık ve bilimsellik

Akılcılık ve bilimsellik Mustafa Kemal Atatürk'ün en önem verdiği özelliklerden

biridir. Atatürk akıl ve bilimi Türk toplumunun her alanına yerleştirmenin

önemini vurgulamış ve bu alandaki çalışmaları da her zaman desteklemiştir.

Atatürk'ün bu ilkesinin sözü, "Akıl ve mantık ile çözümlenemeyecek soru

yoktur" ile desteklenmektedir.

İnsanlık ve insan sevgisi

Atatürk'ün bütünüleyici ilkelerinden biri olan insanlık ve insan sevgisi ile sadece

kendi halkına değil diğer tüm milletlere de saygı ve sevgi gösterilmesine işaret

eder. Atatürk'ün milliyetçiliği ırklarının üstünlüğünden değil, kültür ve

değerlerinin korunmasını sağlamak içindir.

Çağdaşçılık ve batılılaşma

Atatürk, cumhuriyetin ilanı ile çağdaşlaşmayı ve modernleşmeyi de ön plana

almıştır. Batının sağlık, bilim ve sanat alanındaki çalışmalarını Türkiye

Cumhuriyeti'nin ilerlemesi için kullanmaya çalışmıştır ve bu amaçta yol

göstermiştir.

Millî egemenlik

Millî egemenlik ilkesi Atatürk'ün en önemli bütünüleyici ilkelerinden biridir. Bu

ilkeye göre egemenlik belli bir topluluğa ya da zümreye değil direkt olarak

halkın kendisine aittir.

Özgürlük ve bağımsızlık

Mustafa Kemal Atatürk'ün "Bağımsızlık ve özgürlük benim karakterimdir" sözü

bir milletin ve devletin özgürlük ve bağımsızlığının vazgeçilmez olduğuna işaret

eder. Devlet ve vatandaşlar için özgürlük sağlanırken, bağımsızlıkla kendi

topraklarına başka ülkelerin söz hakkı olması engellenmelidir. Aynı şekilde başka

ülkelerin de yönetimlerinde söz hakkı alma talebinin bulunmamasıdır.

Millî birlik ve beraberlik, ülke bütünlüğü

Bir devletin devamı millî birlik ve beraberliğin bütünlük içinde sağlanması ile

sürdürülebilir. Kurtuluş Savaşı topraklarımızda millî birliğin sağlanması için

verilen en büyük mücadeledir. Bu ilke, milliyetçilik ilkesinin zorunlu bir sonucu

olarak ortaya çıkmıştır.

Yurtta barış, cihanda barış

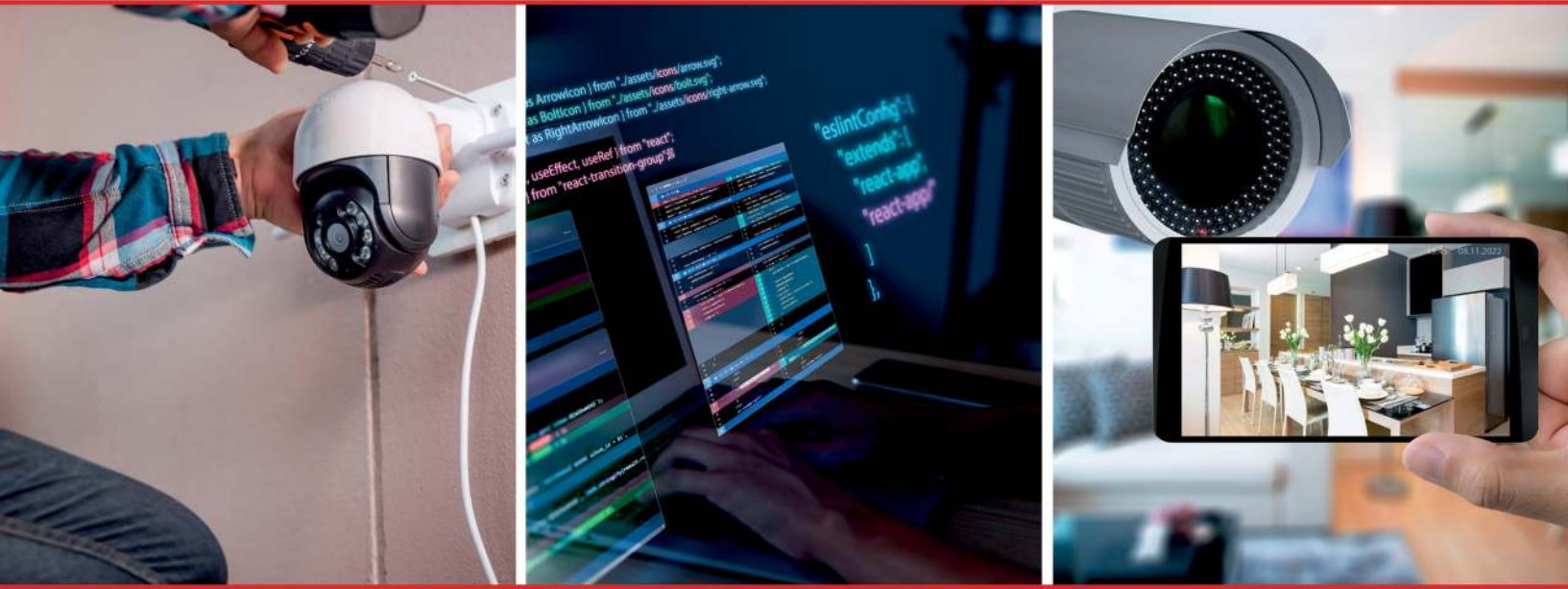
Mustafa Kemal Atatürk her ne kadar bir asker olsa da barıştan yana bir düşünce

yapısını savunmaktaydı. Savaşı zorunlu bir durum olarak görmüş ve barışın

korunmasının asıl olduğunu düşünmüştür.

İST TEKNOLOJİ Bilgisayar ve Güvenlik Sistemleri Ltd.Şti
kurulduğu günden bu yana BİLİŞİM , TEKNOLOJİ , ELEKTRİK ve ELEKTRONİK
olarak güvenlik sektörünü bir çatı altında toplamıştır

◆ CCTV Kamera Sistemleri

◆ Hırsız Alarm Sistemleri

◆ Personel Takip Sistemleri

◆ Yazılım Program

MOBİL 7/24 : 0507 343 96 77

📍 Perpa Ticaret Merkezi A Blok
Kat 5 No:381Şişli/İSTANBUL

✉ info@istteknoloji.com

🌐 www.istteknoloji.com

İRDE VE FEDAKARLIK KAYNAĞI ATATÜRK

Ta bütün insanlık derin bir hüznü duymaktadır. Aradan seneler geçtikçe “milli matem” kuvvet ve tazeliğini olduğu gibi muhafaza etmektedir. Atatürk'te bizzat “iki Mustafa Kemal vardır... biri etten, kemikten olan ki

fanidir, öteki maneviyattan ve ruhtan teşekkür eder ki ebedidir.” demiştir. Bundan yıllar evvel O'nun altın rengindeki saçlarını, vakur yüzü, ummanları andıran gözleri birdenbire soluverdiği gün ne kadar ağlamıştık...

Fakat döktüğümüz bu göz yaşları fani Mustafa Kemal içindi. Ebedi Mustafa Kemal, bir kahramandır. Mustafa Kemal, Türk Milleti esir edilmişken onu hürriyete kavuşturmak için bütün kuvvetleri şahsında toplayabildi. Milli iradenin özü oldu...

İstikbalimiz O'nun varlığında hayat buldu. O, bunun için “milli kahraman”dır. Mustafa Kemal milli varlığı, manevi varlığı bir şuurla belirince Türk milletini etrafına topladı. İşte bu vaziyet milli birliği doğurdu.

İçinde bulunduğumuz dünyanın şu karışık günlerde Atatürk'ü ebedileştiren inkıpların mahiyet ve kıymetini takdir ederken büyük kurtarıcıyı tahlil etmeye biz Türkler her millettten daha ziyade mecburuz. İtiraf etmeliyiz ki; Atatürk'ü en çok seven fakat buna mukabil belki en az tanıyor millet biziz. Atatürk o kadar büyük, dehası o kadar derin ki, kısa zamanda o kadar çok ve çeşitli işler başarmıştır ki; O'nun şahsiyet ve eserini layıkıyla kavrayıp anlatmak pek güçtür.

Herhangi bir yabancıya mesela bir İngiliz'e, bir Amerikalı'ya, bir Fransız'a veya Hint'liye Atatürk kimdir? Diye sorunuz...

Eğer karşımızdaki biraz düşünmek kabiliyetinde bir insansa alacağınız cevap bizim tahlillerimizden daha etraflı ve daha doğru olacaktır. Atatürk Anafartalardan Çanakkale'nin kurtuluşuna. Dumlupınar'dan Akdeniz sahillerini gören bir askerden, emsalsiz bir kumandanı ibaret olsa idi insanlık tarihinde yine bir benzerine tesadüf edemezdik.

Çünkü O, hadiselerin yarattığı bir insan değil, bilakis hadiseleri, devirleri ve devrimleri yaratan eşsiz bir varlıktır. İnebolu'daki tarihi hitabesinde;

“Dağlar delen, semalara pervaz eden, yıldızlara kadar her şeyi gören medeniyetin müvaccahi kudret ve ulviyetinde kurunu vustayı zihniyetlerle yürümeye çalışan milletler mahvolmayamahkumdur.” Diye Atatürk, ta başlangıçtan beri milletin kudret ve meziyetleri ile birlikte zaafalarında gayet iyi gördü ve birbirini takip eden teşebbüsleriyle bu zaafaları tamamen ortadan kaldırdı.

Atatürk'ün hayatı efsaneler gibi uydurulmuş harikalar değil, hakikat olmuş, hayata geçmiş ve şöhretini tesadüfe borçlu olmayan eşsiz bir kumandan ve ender bir devlet adamıdır.

Atatürk, şevk, ümit, irade ve fedakarlık kaynağıdır. Türk milleti büyük tehlikeler karşısında dün nasıl onun etrafında toplanmışsa bugünde manevi varlığın etrafında aynı imanla toplanmış bulunuyor. Birlik ve beraberlik andımızı bugün her zamankinden daha kuvvetle tekrarlıyoruz. Büyük Atatürk'ün ölümünden sonra her geçen yıl bize onun meçhul bir cephesini daha öğretiyor, O sonsuz aleme göç etmiş fakat milletini öksüz bırakmamıştır.

FUAT KAYA Elektrik Elektronik Otomasyon San. Tic. Ltd. Şti.

Endüstriyel Kablolamada Güvenli Bağlantılar...

Ortac kablo Bağlantı & Koruma Çözümleri
Kablo Rakorları & Aksesuarları
Tacflex Spiral Borular & Rakorları

Ex-proff Kablo Rakorları & Aksesuarları
ORvent Havalandırma Rakorları & Tapaları
EMT & IMC Galvaniz Boru ve Aksuarları

GWEST®

Kablo Bağları ve Aksuarlar
Kablo Yüksükleri ve Uçları
SKP ve Bİ-METAL Bağlantı Elemanlar
Delikli Montaj Rayları
Tek, 2 ve 4 Kutuplu Dağıtıcı Üniteler

WWOER®

Kompakt Çok Amaçlı Klemensler
Makaron Grubu ve Bant Çeşitler
Mekanik ve Hidrolik El Alterleri
Buton Serisi ve Aksesuarları
Trifaze ve Monofaze Müşterek W Otomat Baraları

Kablo kanalları, Yapışkanlı, Düz, Balık Sırtı
Pano ve Endüstriyel grubu
Halojen Free Spiraller
PVC Boy Borular ve Aksesuarları

Kablo toplama spiralli ve kablo omurga kanalı
Sanayi tipi Kauçuk Fiş ve Prizler
Termoplastik buatlar ve kombonasyon Kutuları
Polietilen yeraltı boruları

Perpa Ticaret Merkezi A Blok
Kat:4 No:288 Şişli - İstanbul

Tel: 0212 222 01 95
Faks: 0212 222 01 96

fuat@fuatkaya.com

www.fuatkaya.com

Fuat Kaya

Fk Elektrik Kurucusu

Perpa İstanbul

ATATÜRK BÜTÜNLEŞTİRİCİYDİ

Ulusumuz, Cumhuriyet' e ulaşabilmek için kan ve ateşten geçerek, çok çetin bir savaşım vermiştir. İç ve dış düşmanların kışkacından kendi gücüyle sıyrılma yolunda tarihte ilk kez, ulusal kurtuluş hareketini başlatmıştır. Bu hareketin dünya genelinde bayrağını açan ulusal kahraman da büyük önder Mustafa Kemal' dir. Böylece O, hem kendi ulusunun kurtuluşuna, hem de mazlum ve bağımsızlıklarını yitirmiş ulusların

Mustafa Kemal bu hareketi gerçekleştirirken amaç, araçlar ve yöntemi bir arada ve önceden düşünerek sürdürdüğü için her zaman bilinçli bir yol izlemiştir. O çıkış noktasında ilkin ulusal bağımsızlığı öngörmüş, bunun da niteliğini siyasal, askeri, ekonomik ve kültürel alanları kapsayan tam bağımsızlık biçiminde belirtmiştir. Önce devlet yapısının kuruluşunu ele almıştır: 1789 Fransız Devrimi

ilkeleriyle bilimsel demokrasi ilkelerini bağdaştırarak, ona yepyeni bir biçim vermiştir. Bu yönden düzenin özü de ulusal kurtuluşçuluk temeline dayalı dayalı bir yapıya kavuşmuştur. Batı' nın laiklik, Cumhuriyetçilik ilkelerine; çağımızın ulusalcılık, devletçilik, halkçılık ve devrimcilik ilkelerine katmıştır.

Atatürk, konuları ele alırken, sonuçların hep koşulları değiştirerek ulaşmayı ilk edinmiştir. Siyasal alanda dünya devletleri arasında eşit haklara sahip bir devlet, askeri alanda kendine yeterli bir toplum, ekonomide ulusal sermayeye dayalı bir düzen kültürel alanda öze dönüşlü bir kültür oluşturmayı hedef almış ve bunları büyük ölçüde başarmıştır.

Ulusal bağımsızlığın bir ögesi de ulusal egemenliktir. Ulusal egemenliğin özü ulusla halkın istencini, özlemlerini ve dileklerini devlet yöntemine yansıtmaktır. Bu da ancak meclis, parti ve meslek örgütleri yoluyla devlet yaşamına geçirir. Nitekim Atatürk, en bunalımlı dönemlerinde bile meclisi çalıştırmaktan uzak kalmamış, Cumhuriyet ve düşüncenin bir sonucu olarak doğmuştur.

Ayrıca Atatürk, bütün alanlarda ulusçu ve gerçekçi olmasını bilmiştir. Halkı boş ve kör inançlardan, aydınlarımızı dogmalar, önyargılar ve donmuşluktan kurtarma savaşımı vererek, düşünce özgürlüğüne giden yolları tümüyle açmaya çalışmıştır. Hukuka saygılı

olmuş; kadın haklarına ilk kez resmilik kazandırarak, Türk insanının özüne yüceltmeyi amaç edinmiştir. Toplumun bütünleşmesi konusunda din, ırk, mezhep ve cinsiyet ayrımı gözetmemiştir.

Yurtta ve dünyada barışın egemenliğine çalışmış, Türk toplumunda zümresel ayrılıklara kesinlikle son verilmesini istemiştir. Eğitimde ikiliği kaldırmış, onu kolaylaştırıp halklaştırarak ulusal onuru her yerde öne çıkarmıştır.

Ne var ki, ulusal kurtuluşçuluk, bir denge düzenidir. Denge bozukluğu zaman anarşi ve kargaşa da başlar. Gerçekten Atatürk' ün ölümünden sonra birçok alanlarda denge yitirildiği ve birtakım yozlaşmalara düşünüldüğü için hep birden bu tip açılımlar sık sık yaşanmıştır. Oy avcılığı adına, laiklik konusunda büyük ödünler verilmiş, popülizm ve gerçek halkçılık birbirine karışmış, karma ekonomi ilkesi geniş çapta özel sektör lehine zorlanmış, pek çok konuda kısır kavram kargaşaları sürüp gitmiştir. Bunun içinde temiz toplumumuz, son yıllarda depremlili karanlık bir dönemden geçmiştir: Bununla birlikte Cumhuriyet yönetimi, kuruluşundan bu yana karşısına çıkan her engelin ezici bir biçimde üstesinden gelmiştir. Hiç kuşkusuz ülkede sürekli erinç de Atatürk'ün kalıt bıraktığı bütünlük ruhunda geçecektir. O' nu yitirilişimizin bu 45. yılında, şükran duygularıyla anmak ve devrimlerini yaşatmak Türklüğün borcu ve görevidir.

ATATÜRK ve STALİN

Stalin'in SSCB'nin başında olduğu dönemde SSCB'nin Ankara Büyükelçisi ünlü bir diplomat olan Karahan'dı.

Sovyet devriminin yıldönümlerinden birinin sabahında Stalin son derece sivri, anlamsız ve onur kırıcı bir demec veriyordu. Bu demecinde aynen şunları söylüyordu: "Herkes bilsin ki, Rus milleti; Boğazlar ve Ardahan'ı ele geçirme arzusundan asla vazgeçmeyecektir. Çok yakın bir zamanda bu davamızı halletmiş olacağımızı müjdeliyorum."

Aynı gece Sovyet Büyükelçiliği'nde de ihtilalin yıldönümü kutlanıyordu.

Atatürk, gece yarısına doğru Stalin'in bu rahatsız edici demecinden rahatsız oluyor ve emrediyordu:

- Arabayı hazırlayın gidiyoruz.
- Paşamız bu saatte nereye gidecekler?
- Sovyet Elçiliği'ne.

Ekibin etekleri tutuşur. Çünkü olayı kavrarlar.

İçlerinden birisi Gazi'ye:

-Paşa Hazretleri nasıl olur? Protokolsüz mü? Siz devlet başkanısınız, protokolsüz nasıl gidersiniz?

-Ben protokol falan dinlemiyorum çocuk. Stalin vatanımın topraklarına göz dikmiş, sen bana protokolden söz ediyorsun. Hazırlayın arabaları.

Ulu önderimiz ve arabalar hazırlanır. Gazi ve ekibi Sovyet elçiliğinin kapısına dayanır.

Ulu önderimiz yüzü asık bir şekilde yukarı çıkar ve o sırada içeride büyük bir balo vardır.

Gazi kendisini karşılayan büyükelçi Karahan'ı görünce, "Merhaba Karahan." der ve sert bir şekilde söze devam eder:

"Ajanstan öğrendiğime göre Başkanınız Stalin, Ardahan ile Boğazlar'ı istemiş, kararı katıymış. Pek yakın bir gelecekte bu kararını uygulayacakmış. Tam böyle söyleyip söylemediğini bilemem ama buna benzer şeyler söylemiş. Tabii bu konuşmanın bir kopyası sende vardır. Getir bakalım şunu da işin aslını faslını iyi anlayalım."

Gazi metnin o kısmını kelime kelime tercüme ettirir. Konuşma ajanstan geçen metin ile aynıdır.

Gazi sorar: "Karahana, elçiliğin telsizinden derhal Stalin'i bulduracaksınız. Başkanın tükürdüğünü yalayacak, yalamazsa ben yapacağımı bilirim. Bu cevap bu gece gelecek çünkü benim senin Başkanınınkinden daha önemli bir kararım var. İstedğim cevabı almadan elçiliğinizden dışarı adım atmam. Eğer cevap istemediğim şekilde gelirse bil ki buradan çıkıp doğru Rus sınırına gideceğim."

Karahana çaresizlik içinde telsizin başına koşar ve Gazi'nin söylediklerini aynen nakleder.

Stalin'den gelen cevap Atatürk'ü tatmin eder çünkü cevapta aynen şöyle söylenmektedir:

"Stalin sürçü lisan eylemiştir. Boğazlar ile Ardahan'ı almak gibi bir arzusu kesinlikle yoktur."

Gazi cevabı okuduktan sonra Rus Büyükelçisi Karahan'a hitaben: "Karahana seni geri çağırırlar ve yaşatmazlar. Uzun süredir tanışıyoruz, istersen bize iltica et."

Karahana bu teklife olumsuz cevap verir ve cevabı telgraftan hemen sonra bir telgrafla geri çağırıldığını hatırlatarak: "Teşekkür ederim. Sizi tanımış olmam bile yeterlidir. Yarın memleketinizdeki görevim sona eriyor. Yarın hareket edeceğim."

Gazi fazla ısrar etmez ve Çankaya'ya geri döner. On gün sonra şöyle bir haber gelir. SSCB'nin eski Ankara Büyükelçisi Karahan fırında yakılmak suretiyle idam edilmiştir.

Cumhuriyet'in Güvencesi ; ORDUMUZ...

Ordu, Atatürkçülüğün , felsefesin temelden kavramıştır ve Atatürk'le adeta bütünleşmiştir. Atatürk, dışa bağımlı orduların savaş gücüne inanmazdı.

Ulusal harp sanayiimiz geliştikçe, Ulusal güvencemiz de artacaktır.

Türk, Kara, Hava Deniz ve Jandarma güçleri, bugün, ülkeyi ve ulusu tüm düşmanlıklardan koruyacak niteliklere sahiptir.

« Zaferi ve mazisi insanlık tarihi ile başlayan, her zaman zaferlerle beraber medeniyet nurlarını taşıyan kahraman Türk Ordusu»
Kemal ATATÜRK

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Başkomutanlığı görevini TBMM. adına Cumhurbaşkanı temsil eder, Silahlı kuvvetlerimizin kullanılmasına ve Genel Kurmay Başkanının atanmasına karar verme yetkisi de, Cumhurbaşkanıya aittir.

4 Ocak 1961'de kabul edilen bir kanunla Türk Ordusunun genel adı «Türk Silahlı Kuvvetleri'nin tamamı için «Ordu» sözü de kullanılır.

Türk Silahlı Kuvvetleri Kara, Deniz, Hava ve Jandarma Kuvvetlerinden oluşur.

Vatan ve millet dış düşmanlara; Cumhuriyeti ve Anayasayı iç tehlikelere karşı korumak, gözetmek ve kollamakla görevlidir.

Türk Ordusu dünyanın en çok savaş yapan ordularından biri olarak bütün kuşaklara özgün ve güç kaynağı olacak zengin bir tarihi geçmişe ve şanlı kahramanlık menkıbelerine sahiptir. Kökünü tarihin derinliklerinden alan ve çok geniş bir kültür antropolojisine sahip bulunan «Türk Ordusu» bütün tarihi boyunca Türk Milletinin yaşama kabiliyetinin iki kelime ile ifadesi olmuştur.

Türk Ordusunun binlerce yılda oluşan kültür birikimini en iyi değerlendiren Atatürk olmuştur ve Ordumuzu, kurduğu Cumhuriyetin bir teminatı olarak görmüş. Bunun içindir ki , Türk Ordusu Atatürkçülüğün temel felsefesini onun İnkılap ilkelerinin özünü çok derinden kavrayarak onun kurduğu Cumhuriyet kollayıp korurken , Atatürk'le adeta bütünleşen bir sosyal kesimimizi oluşturmuştur.

TÜRK KARA KUVVETLERİ

İstiklal Savaşından zaferle çıkan Türk Ordusu kesin barışa ulaştıktan ve 23 Temmuz 1923'te Lozan Antlaşması imzalandıktan sonra barış durumuna ve şartlarına uygun konuş ve kuruluşu 5 Ağustos 1923'ten itibaren geçilmeye başlanmıştır. Daha sonraki yıllarda bu konuş ve kuruluş , günün ihtiyaçlarına göre birçok değişikliklere uğratarak devam etmiştir.

Ordumuz, Kurtuluş Savaşı'nı büyük bir zaferlerle bitirilmiş olmasına rağmen; insan ve malzeme zayıflığını hızla tamamlayarak geleceğin savaşlarına göre yeniden hazırlanması, modern silah, araç ve gereçlerle donatılması, sefer stoklarının hazırlanması gerekiyordu. Bu ise, o günkü mali ve ekonomik durum içerisinde pek kolay bir iş değildi. Devletimizin ekonomik gücü artıkça Ordumuzun geliştirilmesi de o tempoya uygun olarak hızlandırılacaktı. Bunun için harp sanayiinin kurulması gerekiyordu.

Atatürk, harp sanayiinin ülke sanayiinden soyutlanmayacağını çok iyi biliyordu. Ancak, o dönemde elle tutulur ne ülke sanayii ve ne de harp sanayiinden söz etmek mümkün değildi. Ama, bu sanayi kurulmalıydı. Başlangıçta elde mevcut mali imkânlar ölçüsünde dış ülkelerden bazı motorlu ve zırhlı araçlar, ağır ve hafif silahlar alınma yoluna gidilmiştir.

1923'te Cumhuriyetin hemen başlangıcında Ordunun eğitimine yeniden hız verilmiş, çıkılan savaştan elde edilen derslere göre yeniden hazırlanan çeşitli talimnameler, yönetmelikler ve tarifnameler orduya dağıtılmıştır.

ATATÜRK'ÜN MİLLİYETÇİLİĞİ

Milliyetçilik, kupkuru bir kavram değildir. Milliyetçilik, bir doktrin bir reçete, bir ilaç kadar, bir su, bir ekmek kadar ihtiyaçtır...

Ülkemizde, bazı kimselerin, villaları, yatları, fabrikaları altlarında en lüks

marka arabaları varken, PATRON, en lüks hayatı yaşarken, İŞÇİ MEMUR, fakir fukaraların, evlerinde yiyeceği ekmeği, hasta eşinin veya çocuğunun, eczaneden ilaç alacak parası yok ise, o ülkede, MİLLİYETÇİ. LİKTEN DEM VURMAK, söz etmek, kanımızca hayal mahsülü olacaktır... Milliyetçilik, milletini, devletini, canından çok sevmektir... Biz burada, en bariz ör- neği, Atatürk'te görüyor, yaşıyoruz...

Devri Kemalde İsmet Paşa, Başbakan olarak, ekmeğin kilosuna, Atatürk'ten habersiz 1 kuruş o devrin parasıyla zam çekmiştir! Hükümetin yaptığı bu zamdan bilahare haberdar olan, büyük ATA, fırtınalar koparır, benim haberim olmadan nasıl zam çekersiniz der:

Ben halkımın, milli gıdasına zam çektiğim der... Ve derhal haberdar ediyorum, tebliğ ediniz; ekmeğin eski değerinden satılacaktır... Halkımızın milli gıdası ekmeğe ise, bugün kaç defa zam çekilmiştir?...

Halkın beslenmesi için, elzem olan, TEMEL TÜKETİM MADDELERİ, en fahiş fiyatlarla satılmaktadır... Halkımızın bir kısmı açlık sınırı altında yaşayan.

Evlatlarımızı dengeli olarak besleyemiyoruz... Hayat şartları, TÜRK insanına, kan kusturmaktadır... ZAMLARIN BİR TüRLÜ ARKASI kesilmiyor, mütemadiyen devam ederek, bir geçim indeksi yapılarak, hayatın, makul bir seviyede durması sağlanamamaktadır...

Memurlarımız büyük şehirlerde, aldığı aylıkla, bırak, geçinmeyi, kirasını bile ödeyememektedir.. Ya işçi sınıflarımız, emekliler, dullarımız, yetimlerimiz, fakir halk tabakalarımızın hali, bin beterdir... Millet- ten oy isterken başka bir tavır, yönetirken başka tavır takınanları uyarıyoruz... Millet yaşamıyor, millet gülemiyor, sefalet ve işsizlik canına yetmiştir, canından bezmiştir. Siz buyurunuz, yine zamlara devam ediniz. Milliyetçilik bu değildir... Yukarıda, küçük bir zam hikayesiyle, Atamızdan bahsettik.... Milliyetçi o idi... Ondan sonra da milletini canı kadar seven, bir kimse görmedik...

Bu ulu millet, kime canım dediyse, ki- mi seçti ise, onlar ona, canın çıksın dediler... Biz yine Atamızın Milliyetçiliğinden dem vuracağız... KIZ KARDEŞİ MAKBULE, ATA'dan, hanıma, şahsi servetinden tek kuruş miras vermemiş, şahsi servetini, TÜRK DİL TARİH KURUMUMUZA hibe etmiştir. T. İş Bankası'nda ki hisse senetlerini. Hepimiz biliyoruz... İstiklal Savaşımızda, şahsi parasını harcamıştır.... Milliyetçilik mevhumu milliyetçilik anlayışının en iyi örneğini, büyük ATA vermiş tir...

ATATÜRK KUR'AN-I KERİM'İN TÜRKÇEYE ÇEVİRİLMESİNİ EMREDİYOR

Kur'an-ı Kerim'in Türkçeye Çevrilmesi Faaliyetleri Kur'an-ı Kerim ilk kez Türkçeye 1922 yılında Çağatay lehçesiyle çevrilmişti; fakat bu çeviri eser Osmanlı Türklerinin ihtiyacını karşılayacak durumda değildi. Keza Cumhuriyet dönemine kadar da gerçek manada bir Kur'an-ı Kerim tercümesi yapılamamıştır.

Osmanlı Devleti döneminde, Kur'an-ı Kerim çevirisi yanında uzun süre Kur'an-ı Kerim tefsiri de yapılmamıştı. Türk toplumunun ilmi bir bakışla gerçekleştirilecek Kur'an-ı Kerim tefsir ve tercümesine ihtiyacı ortadaydı. İşte bunu gören Atatürk, bu konuda hiçbir dönemde olmadığı kadar ciddi çalışmalar başlatmıştır. O dönemde 1924 ve 1926 yıllarında yapılan Kur'an-ı Kerim tercümeleri yeterli görülmemiş bu nedenle 1927 yılında Atatürk'ün talimatıyla İsmail Hakkı İzmirli'nin hazırladığı Kur'an-ı Kerim tercümesi daha fazla beğenilmiş ve yaygınlaşmıştır.

Cumhuriyetin ilk Kur'an-ı Kerim tefsiri, Atatürk'ün isteğiyle hazırlanan, Konyalı Mehmet Vehbi Efendi'nin, "Hülasat'ül Beyan Fi Tefsir'i Kur'an" adı eseridir.

Atatürk'ün talimatları ile Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'ın "Hak Dini Kur'an Dili" adlı eseri ise, 1924 yılıdaki meclis kararından sonra oluşturmaya başlanmış ve bu eser 1936 yılında basılmıştı. Söz konusu eser, 10 ciltlik dev bir eserdir. Bu eserin şimdiye kadar bir eşi daha yapılamamıştır. Tefsir dönemin Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından basılmış ve Türkiye'nin dört bir yanına ücretsiz olarak dağıtılmıştır.

Gazi Mustafa Kemal, nasıl bir tefsir istediğini yedi maddeyle özetlemiş ve Elmalılı hoca da tefsirinde bunların hepsini gerçekleştirmiştir: Bu yedi madde şöyledir:

1. Ayetler arasında münasebetler gösterilecek.
2. Ayetlerin iniş sebepleri kaydedilecek.
3. On okuma tarzını geçmemek üzere kıraatler hakkında bilgi verilecek.
4. Gerekli yerlerde kelime ve terkiplerin dil izahları yapılacak.
5. İtikatta ehli-sünnet ve amelde Hanefî mezhebine bağlı kalmak üzere ayetlerin ihtiva ettiği dinî, şer'î, hukukî, içtimai ve ahlâkî hükümler açıklanacak. Ayetlerin ima ve işarette bulunduğu ilmi ve felsefî konularla ilgili bilgiler verilecek. Özellikle Tevhid konusunu ihtiva eden ibret ve öğüt mahiyeti taşıyan ayetler genişçe izah edilecek. Konuyla doğrudan ya da dolaylı ilgisi bulunan İslâm tarihi olayları anlatılacak.
6. Batılı müelliflerin yanlış yaptığı noktalarda okuyucunun dikkatini çekecek gerekli açıklamalar yapılacak.
7. Eserin başına Kur'an hakikatini açıklayan ve Kur'an ile ilgili bazı önemli konuları izah eden bir mukaddime yazılacak.

Yukarıda bahsi geçen eserler başta olmak üzere,

Cumhuriyet'in ilk 15 yılında Kur'an-ı Kerim'in tefsir ve tercümesi üzerine 9 adet eserin yazılıp yayımlandığı bilinmektedir.

Atatürk'ün İslâmiyet'in en temel kaynağı Kur'an-ı Kerim'i Türkçeye tercüme ettirmiş olması, Kur'an-ı Kerim'in mantığına da son derece uygundur.

Gazi Mustafa Kemal, Kur'an-ı Kerim'i Türkçeye tercüme ettirmek suretiyle, yüzyıllardır ihmal edilmiş olan bir Kur'an-ı Kerim'in "Biz onu anlaşılın diye indirdik" hükmünü de uygulamıştır. Üstelik Atatürk, bu konunun büyük bir öneme sahip hassas bir konu olduğunu bildiği için Kur'an-ı Kerim'in tefsir ve tercüme görevini bizzat Elmalılı Hamdi Yazır gibi İslâm ve Kur'an-ı Kerim kültürüne derinlemesine vakıf bir insana vermiş olması elbette ki sıradan bir olay değildir. Bu aynı zamanda İslâm dinine göre her işin ehline bırakılması mantığına da son derece uygun bir yaklaşımı simgeler. İşte görevin verildiği Muhammed Hamdi Yazır'ın yaptığı Kur'an-ı Kerim tefsiri bugün bile taraflı tarafsız herkesin kabul ettiği alanında aşılamamış, mükemmel bir tefsir olarak ortada durmaktadır. Elmalılıdan önce de Türkçe kaleme alınan tefsirler vardı. Fakat en azından Lâtin harfleriyle ve Hak Dini Kur'an Dili hacimli bir tefsirin bulunmadığını rahatça söyleyebiliriz. Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk bu konuda şu değerlendirmeleri yapmaktadır:

"Cumhuriyet'i kuran irade İmparatorluğu içerden kemirerek yıkan hurafenin tabelâlarını devirdikten sonra; en güzel dinin esasını kitleye tanıtmanın ilk ve önemli adımını hayranlık verici bir basiret ve dirayetle atmıştır. O adım, çağın en büyük müfessiri Elmalılı Hamdi Yazır'a, T.B.M.M'nin karar ve isteğiyle hazırlatılan Kur'an tercüme ve tefsiridir. Yani 10 ciltlik o aşılamamış Elmalılı tefsiri. Atatürk, hep görmezden gelinen, ama temel çözümün hareket noktası olan bu icraatında, sadece aklının değil, gönlünün de işin içinde olduğunu vurgulamak için, tefsirin finansmanına para olarak bizzat katkıda bulunmuştur. Türkiye'de İslâm konusunun her seviyede en güvenilir, en değerli başvuru kaynağı hala Elmalılı Tefsiri'dir. 50 yılı aşkındır, amansız bir din sömürüsü ile ülkenin anasını ağlatan politikalar ve din ticareti, sövüp durdukları devir ve kişilerin vücuda getirdiği, o, 9 ciltlik eserin değil yerine, yanına bile koyabileceğimiz bir şey henüz üretilmemiştir."

MİLLİ MÜCADELE'NİN BAŞLAMASI: 19 MAYIS 1919

19 Mayıs 1919 tarihi, Türk İstiklâl Harbi'nin hukuken, siyâseten ve bir anlamda fiilen başladığı tarihtir. Millet kendi istiklâlini kurtarmak yönünde kendi azim ve kararını ortaya koyduğu bir tarihtir. Bu tarihten sonra Anadolu'da Kuvâ-yı Milliye derlenip toparlanacak ve Hâkimiyet-i Milliye'nin idâmesi için mücadeleyle başlanacaktır.

Mücadele neticesi Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıkmadan önce tasarladığı vechile yıkılan bir imparatorluktan yepyeni ve milli bir Türk devleti hayat bulacaktır. Bu itibarla 19 Mayıs tarihi, Türk tarihinde mümtaz bir mevkie sahiptir. Atatürk Nutuk'a, "1919 yılı Mayısının 19 uncu günü Samsun'a çıktım. Umumi durum ve manzara: Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu grup, Dünya Savaşı'nda yenilmiş, Osmanlı ordusu her tarafta zedelenmiş, şartları ağır bir ateşkes anlaşması imzalanmış. Büyük Harbin uzun yılları boyunca, millet yorgun ve fakir bir halde..." diye başlar ve kısaca bir durum tespitinde bulunur. Sonra düşünülen kurtuluş çarelerini sıralar ve şunları söyler:

"Efendiler, bu durum karşısında tek bir karar vardı. O da millî hakimiyete dayanan kayıtsız şartsız, bağımsız yeni bir Türk Devleti kurmak... İşte İstanbul'dan çıkmadan önce düşündüğümüz ve Samsun'da, Anadolu topraklarına ayak basar basmaz uygulanmasına başladığımız karar, bu karar olmuştur... Türk'ün haysiyeti ve gururu ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir millet esir yaşamaktansa, mahvolsun daha iyidir. Öyleyse ya istiklâl ya ölüm!" (1)

1905 yılında Harp Akademisi'nden kurmay yüzbaşı olarak mezun olan Mustafa Kemal, aynı yıl merkezi Şam'da bulunan V. Ordu'ya tayin oldu. Şam'a giderken Beyrut'taki arkadaşlarına, "Asıl mesele yıkılmak üzere bulunan imparatorluktan bir Türk devleti çıkarmaktır." Diyen Mustafa Kemal, 1907'de özetle şu görüşleri ifade ediyordu: "Meşrutiyet, köhneleşmiş ve insicâmını kaybetmiş olan Osmanlı İmparatorluğu'nun gövdesi üzerinde değil, aksine Türk çoğunluğunun yaşadığı kısım üzerinde, düşmanların yeni büyük devletlerin yapacağı bir tasfiye yerine, kendi başına bir Türk devleti kurmalıdır. Nüfusun yarısı Türk olmayan ve halbuki geniş bir saha işgal eden devletin bütün varlığı ve müdâfâsı "Türk'ün omuzlarına yüklenmiş, Hristiyan azınlıklar ise, yalnız kendi çıkarlarını sağlamakla kalmıyor, komşu ve aynı ırktaki devletlerle birleşmek için fırsat kaçırmak istemiyorlar. Geriye kalan Türkler ve Araplar, ayrı ayrı devletlerin sömürgeleri haline getirilecek, Türk'ten başka unsurlar, düşman devletlerin tarafını tutacaklar.

Şu halde devlet gövdesinin çökmesiyle hâsıl olacak enkazın altında ezilip perişan olmak mı, yoksa çoğunluğu Türk olan millî sınırlara çekilerek burasını mı savunmak daha doğru ve hayırlı olacak? Ben selâmeti ikinci fikrin tatbikinde görüyorum." (2)

Mustafa Kemal'in Birinci Dünya Harbi'nden kısa bir süre önce ileri sürdüğü isâbetli fikirler, Osmanlı Devleti'nin son on yılında iktidara sahip İttihat ve Terakki hükümeti tarafından başarılı bir şekilde tatbik edilebilseydi, devlet daha o zaman kurtarılabilirdi. Tarihin akışını anlamayan İttihat ve Terakki liderleri bu cesareti gösteremediler (3). I. Dünya Harbi'ne girilmesi, büyük kayıplar bir yana, devletin sonu olmuş, bu devlet içinden yeni bir Türk devleti çıkarılmasını da iyice zorlaştırmıştır. Dört yıl süren savaştan yenilmiş olarak çıkan devlet, 30 Ekim 1918 tarihinde Mondros Mütarekesi'ni imzalamak zorunda kalmıştır. Mütarekenâme'nin meşhur 7. maddesi ile "Müttefikler güvenliklerini tehdit edecek bir durum olduğunda herhangi bir stratejik yeri işgal etme hakkını" elde etmişlerdi. Osmanlı ordusu terhis edilir; silâh ve cephânelere el konulur. Müttefiklerin, Mütareke maddelerini isteklerine uygun bir tarzda uygulamaya başlamaları, hatta Mütareke maddeleri hükümlerine aykırı olmasına rağmen, bir çok yerde işgale başlamaları, Mondros Mütarekesi'nin ihtiva ettiği şartlar ile

yetinmeyeceklerini ve aralarında yaptıkları gizli anlaşmaların hükümlerini açıkça uygulayacaklarını gösteriyordu. Başka bir ifade ile Müttefiklerin Osmanlı topraklarını parçalamak emelinde oldukları açıktır.

Müttefiklerin Anadolu'yu parçalayacaklarını çok iyi bilen Mustafa Kemal Paşa (4), Mondros Mütarekesi yapıldıktan sonra Kasım ayı ortalarında İstanbul'dadır. Millî Mücadele'ye hazırlanan Mustafa Kemal, İstanbul'da bulunduğu sıralarda, devletin içinde bulunduğu durumun muhâsebesini yapıyordu.

Mondros Mütarekesi yapıldıktan hemen sonra İngilizlerin, "Samsun'da Hristiyanları toptan öldürmek için Müslüman ahâlinin silâhlandırıldığı" yönünde şikâyetleri vardır. Mustafa Kemal Paşa, Nisan ayı sonlarında âsâyişin herhangi bir sûrette bozulmasını önlemek için, Samsun bölgesinde huzur ve sükûnun yeniden sağlanması, silâhların toplanması ve şâyet varsa mevcut şûraların kapatılması yetkilisiyle 9. Ordu Genel Müfettişi olarak Anadolu'ya gönderiliyordu. Mustafa Kemal Paşa, Nezâretten çıkarken, "Heyecanımdan dudaklarımı ısırdığımı hatırlıyorum. Kafes açılmış, önünde geniş bir âlem, kanatlarını çırparak uçuşa hazır olan bir kuş gibi idim." diyordu (5).

Samsun'a ayak basmasından hemen sonra Mustafa Kemal Paşa'nın görevlendirilme gerekçesine mugayir hareketlerini gören İngiliz yetkililer endişelidirler. 6 Haziran 1919'da Karadeniz'deki İngiliz Deniz Kuvvetleri Komutanı General Milne, Üçüncü Ordu Müfettişi'nin faaliyetleri hakkında Osmanlı Harbiye Nezâreti'ne şikâyetle bulunmakta ve karışıklıklara sebebiyet veren bu kişinin geri çağrılmasını talep etmektedir. Amiral Calthorpe da bir kaç gün sonra aynı anlamda teşebbüste bulunur. Harbiye Nezâreti'nce bu talebe boyun eğilir ve Mustafa Kemal'e en kısa zamanda İstanbul'a dönmesi emredilir. İstanbul'dan azledildiğine dair telgraf yola çıktığı anda, O da Harbiye Nezâreti'ne ve Sultana sadece müfettişlik görevinden değil, aynı zamanda ordudan da istifa ettiğini bildirir (6). Artık sâde bir vatandaştır ve elinde hiç bir güç yoktur. Ancak O, mücadele edeceği milletleri bildiği kadar, birlikte yürüyeceği milletini de çok iyi tanımaktadır. Bunu, "Ben 1919 senesi Mayısı içinde Samsun'a çıktığım gün elimde hiç bir kuvvet yoktu. Yalnız büyük Türk milletinin asâletinden doğan ve benim vicdanımı dolduran yüksek ve manevî bir kuvvet vardı. İşte ben bu ulusal kuvvete, bu Türk milletine güvenerek yola çıktım." sözleriyle (7) ifade edecektir. Nitekim, kısa bir süre sonra her taraftan sevgi ve bağlılık mesajları gelir. Kazım Karabekir Paşa bizzat gelerek, "Size askerlerimin ve subaylarımın saygılarını iletirim. Geçmişteki gibi her zaman bizim saygı değer komutanımızsınız. Size resmî otomobilinizi ve süvari muhafız takımını getirdim. Hepimiz emrinizdeyiz Paşam." der (8).

BÜYÜK TAARRUZ PLANI

Plana göre, Yunan kuvvetlerinin merkez yapma niyetindeki Afyon civarının düşürülmesi gerekir; dolayısıyla burası vurulacaktır.

Celal Şengör, Mustafa Kemal'in aklındakileri şöyle aktarır: "Yunan'ın en büyük gücü Afyon civarında ve güneyde Trikopis'in emrindeki kuvvetlerdir. Atatürk'e göre burası o kadar güzel tahkim edilmiş ki, belli ki Yunanlılar burayı bir kuvvet merkezi yapma

niyetindeler. Atatürk, 'Burayı düşürürsek bütün cephe düşer, dolayısıyla burayı vuracağız' der.

Bu plan, Türk kurmay heyetini ve Mustafa Kemal'in silah arkadaşlarını endişelendirir. Yunan kuvvetlerinin en güçlü olduğu yerde onları vurmaya çalışmanın tehlikeli bir kumar olduğunu söylerler.

Çünkü bütün askeri gücü buraya toplamak gerekiyordu ve bu da saldırı anında düşman kuvvetlerinin Anadolu'ya girmesi anlamına geliyordu.

Yakup Şevki Paşa buna karşı çıkar ve tarihe geçecek şu sözleri söyler: "Karşımda General Digenis var. Bize saldırdığı takdirde Ankara'ya kadar elini kolunu sallaya sallaya gider. Biz Afyon'a gidelim derken, Digenis Ankara'ya girer."

Ve Atatürk "Girmez paşam" diyerek dahice planını anlatmaya başlar.

Yunan komutanlarının ve askerlerinin akıllarını başarılı bir şekilde okuyan Mustafa Kemal, politik olarak bölünmüş bu kuvvetleri bozguna uğratmak için büyük bir gizlilik içinde hareket edileceğini söyler.

Celal Şengör, Mustafa Kemal'in Yunan ordusunun halet-i ruhiyesini çok iyi çözdüğünü belirterek şunları anlatır: "Yunan ordusu içinde ciddi bir siyasi kavga vardı. Yunan ordusu rahat değil, aldıkları son yenilgiyle zaten zafere olan inançlarını da kaybetmişlerdi. Askerlerin pek çoğu 'Bıktık, artık evimize gidelim' diyorlardı. Fakat bizimkiler öyle değildi, çünkü kendi vatanlarını savunuyorlardı ve yenmenin tadını tatmışlardı."

Asker birlikleri gündüz saklamayı, gece de hareket ettirmeyi planlayan Mustafa Kemal, uyarılara rağmen kimsenin sözünü dinlemez ve şunları söyler: "Bütün mesuliyet bana ait, millete karşı ben sorumluyum."

Bütün gücü güneyde topladıktan sonra kimseye bilgi vermeyen Mustafa Kemal'in Ankara'da büyük bir çay partisi vereceği haberi yayılır. Davetliler var, çay partisi var ama Mustafa Kemal ortada yok!

Çünkü bu bir cephede oyalama ve dikkati başka yöne çekme hamlesiydi. Çay partisi söylentisini Mustafa Kemal yaymıştı ve böylece düşman kuvvetlerinin rahatlamasını sağlamıştı. Aynı zamanda Anadolu'da kendisine karşı bir isyanın başladığına dair söylentilerin de yayılmasını sağlamıştı.

Cephede olan Atatürk, Anadolu'nun dış dünya ile bütün telgraf bağlantılarının kesilmesini emreder. Henüz cephede savaş başlamadan önce Mustafa Kemal istihbarat savaşını başlatır.

Tamamen sessizliğe bürünen Anadolu'da yaşananları Celal Şengör şöyle aktarır: "O sabah Büyük Taarruz başlar. Sabah 04.30'da tanzim atışı açılır, 5.50'de de tahrip atışına geçilir, saat 07.00'da ise Yunan topçusu susar ve Türk ordusu 14 gün sonra İzmir'e, Kordon'a varır.

Ve Mustafa Kemal'in kusursuz askeri dehasıyla Büyük Taarruz kazanılır.

Taarruzdan önce on beş gün sonra İzmir'de olacağını söyleyen Mustafa Kemal'in, zaferin ardından Salih Bozok'la girdiği şu diyalog tarihe geçer: Kordon'da yürürken Salih Bozok'a "Kaç gün oldu" diye soran Mustafa Kemal, "14" yanıtı alınca "Bir gün yanıldık o zaman" demiştir

FATMA SADIK - LATİFE HANIM

Tanınmasın, rahatsız edilmesin diye, Atatürk'ün isteğiyle "Fatma Sadık" adıyla pasaport düzenlenmişti, yurtdışına giderken "Latife" kimliğini değil, "Fatma Sadık" kimliğini kullanıyordu...

Konser, tiyatro kaçırmazdı...

Kenter Tiyatrosu'ndan sezonluk koltuk alırdı...

Beyoğlu'na sinemaya giderdi.

Yemesine içmesine dikkat ederdi, hiçbir yaşında kilo almadı.

Saçını boyamadı, bembeyaz saçları gür ve ışıltılıydı. Topuz yapardı, daima fildişi tarağıyla tuttururdu. Müthiş kütüphanesi vardı.

Shakespeare, Goethe, Schiller, Corneille ve benzeri eserleri orijinalinden okurdu. Tevfik Fikret, Ahmet Haşim, Yahya Kemal ve daha fazlasının şiirlerini ezbere bilirdi.

50 yaşından sonra Rusça öğrendi, Puşkin hayranıydı.

Emektar Rum kadın hizmetlisi vardı.

İrfan hanım adında aşçısı vardı.

Şoför kullanmazdı, taksiyle dolaşırdı.

Göğüs kanseri oldu.

1975 yılında 76 yaşındayken hayata gözlerini kapattı.

Devlet töreni yapılmadı.

Tabutuna Türk Bayrağı örtüldü.

Cenaze namazı Teşvikiye Camii'nde kılındı, Edirnekapı

Şehitliği'nde toprağa verildi.

Ziraat Bankası'nda ve Osmanlı Bankası'nda iki kasası vardı.

Bu kasalar, vefatından dört sene sonra açıldı.

Cumhuriyet tarihine ait belgeler mirasçıları tarafından Türk Tarih Kurumu'na verildi.

Özel eşyaları tasnif edilirken platin nikah yüzüğü çıktı.

İçinde "Latife 1339" yazıyordu...

Yüzüğü pembe bir kağıtla paketlenip, mücevher kutusuna koymuş, kutuyu da tülbenle sarmıştı.

Atatürk vefat ettiğinde de, özel eşyaları arasında incecik platin bir yüzük bulundu, şu anda Anıtkabir müzesinde yeralan o yüzüğün içinde "Gazi M. Kemal 1339" yazıyordu.

Ayrılrken yüzüklerini birbirlerine iade etmişlerdi.

Her ikisinin de ömürlerinin sonuna kadar sakladıkları nikah yüzükleri, İsmet İnönü'nün Lozan'dan getirilmiş hediyesiydi. Mustafa Kemal evlilik kararını kalbiyle vermişti ama, evlilik tarihini akılla belirlemişti.

Bir ay önce dünyayla masaya oturmuştuk, Lozan görüşmeleri başlamıştı, Lozan Antlaşması imzalanana kadar, tarihi satranç hamleleri altı yedi ay devam edecekti.

Latife'nin Batılı kadınlardan çok daha ileri seviyede eğitime sahip olması, müslüman Türk kadınları için "rol model" olması, Avrupa basınında geniş yer buluyordu ve müthiş sempati yaratıyordu.

Türkiye'deki dönüşümün vücut bulmuş haliydi. Genç

Türkiye'nin modern yüzüydü.

Ankara'ya yönelik algıyı değiştirmişti.

Hem uluslararası imajımızı, hem de Lozan'daki Türk heyetinin elini güçlendirmişti.

Nikah tarihi bu anlamda çok çok önemliydi.

Bu detay kesinlikle, Lozan Antlaşması'nın yazılmayan, kayda

geçmeyen tarafıydı.

Lozan Antlaşması, sadece Kurtuluş Savaşı'nın sonucu değildir.

Aynı zamanda, kadın-erkek eşitliğinin zaferidir.

Lozan Antlaşması, sadece Türkiye Cumhuriyeti'nin tapusu değildir.

Kadınların eşit eğitim hakkıdır, medeni nikah hakkıdır, boşanma hakkıdır, velayet hakkıdır, miras hakkıdır, seçme hakkıdır, seçilme hakkıdır, meslek edinme hakkıdır, çalışma hayatına katılabilme özgürlüğüdür, eşit işe eşit ücret hakkıdır, kürtaj hakkıdır, gebeliği önleme hakkıdır, kızlık soyadını kullanma hakkıdır.

Lozan Antlaşması, kadınların kafesten peçeden kurtulmasının antlaşmasıdır, kadınların sokağa çıkabilme özgürlüğüdür, seyahat özgürlüğüdür, yanında erkek olmadan restorana, sinemaya, tiyatroya, konsere gidebilme özgürlüğüdür, sanatçı olabilme özgürlüğüdür, spor yapabilme özgürlüğüdür.

Lozan Antlaşması, kadınların artık bu topraklarda "ikinci sınıf insan değil" eşit insan olduğunun belgesidir.

Lisandan neredeyse

100 yıl sonra, 2015 yılında, Avrupa'nın en köklü üniversitelerinden olan Viyana Üniversitesi'nin "cinsiyet eşitliği" temasıyla açtığı küresel sergide; dünya

çapında yapılmış değerlendirmeler sonucunda, dünya kadınlarına tarih boyunca "rol model" olarak tespit edilen 36 kadın arasında Latife Hanım' da yer aldı. Latife Hanım'ın da içinde bulunduğu bu öncü kadınların

büstleri üniversitenin avlusuna yerleştirildi.

Tarihin akışında yerlerini aldı...

SALİH BOZOK'UN İNTİHARINA GİDEN SÜREÇTE YAŞANANLAR

Atatürk'ün muhafızlarından Kâzım Polat, 10 Kasım sabahını ve Salih Bozok'un intiharını şu şekilde nakletmektedir:

1938 senesinin 10 kasım günüydü; Büyük Atatürk'ün muhafızı olarak Dolmabahçe Sarayı'nda bulunuyordum. O gün sabahın altısında arkadaşım ile birlikte vazife almıştık.

O gün saraydaki hava her günden daha başka görünüyordu. Bütün saray personeli üzgün ve kederliydi. Sanki az sonra bütün yurdu,

bütün insanlık âlemini toptan ağlatacak olan acı haberi şimdiden seziyormuş gibi bir halleri vardı. Doktorlar, büyük insanın başında geceli gündüzlü nöbet tutuyorlar, hastalığın seyrini gayet ciddi olarak takip ediyorlar. Bizler de üzerlerimize düşen günlük işleri layıkıyla yapabilmek için sağa sola koşuyorduk.

Nadir bir fotoğraf, Salih Bozok, Başbakan İsmet İnönü, Celal Bayar ve Kılıç Ali birlikte görülüyorlar.

Bu esnada Atatürk'ün istirahat etmekte bulunduğu hususi daireye bağlı bulunan telefon mühim bir haber verecekmış gibi çalındı. (Bu telefonlara bulundukları zaman yaverler cevap verilerdi. Yaverlerin bulunmadığı sıralarda ise bunları nöbetçi bulunan bizler cevaplandırdık) Kalbim çarparak, ellerim titreyerek ahizeyi elime aldığım zaman karşımda Başyaver Celal Bey'in sesiyle karşılaştım. Celâl Bey, her zamanki ciddi, nazik ve inandırıcı sesiyle bana şu emri verdi:

- 'Şimdi gönderdiğim reçeteyi motorlu bir vasıta ile çok acele olarak gönderin ve yaptırın' diyordu.

İki dakika sonra Doktor Nihat Reşat Bey'in imzasını taşıyan reçete gelmişti. Orada daimi surette hazır bulunan nöbetçi motorcu ile reçeteyi acele olarak eczaneye göndermiştik. Ne yazık ki bu reçete Atatürk'e verilen son reçete idi.

Bu sırada Atatürk'ü candan seven yakınları erken saatler olmasına rağmen birer birer gelerek yaverlik odasındaki koltukları doldurmuşlar, Büyük Ata'dan iyi haberler bekliyorlardı. Bir evvelki geceyi uykusuz geçiren yaverler henüz dairelerine avdet etmemiş bulunduklarından gelen misafirleri bizler karşıyor ve kendilerine icab eden malumatı vermeye çalışıyorduk. Telefonlar mütemadiyen işliyordu.

Saat ilerliyordu. Telefonlar çaldıkça arkadaşım ve ben koşarak hepsine ayrı ayrı cevap veriyorduk.

Bu sırada misafirlerden birisi merak etmiş olacak ki sormuştu: 'Odanın dışarıda bulunduğunuz halde telefonlardan hangisinin çaldığını nasıl anlayabiliyorsunuz?'

Kendisine 'seslerinden' cevabını vermiştım.

Aradan 15 dakika bile geçmemişti ki hususi dairenin telefonu ikinci defa olarak çaldı.

Ahizeyi elime aldığım zaman tekrar Başyaver Celal Bey'in sesi ile karşılaştım.

Nöbetçi yaveri soruyordu. O gün nöbetçi yaverin Cevdet Tolgay olduğunu fakat henüz yaverlik makamına avdet etmediğini söyledim.

Başyaverin sesi titriyor gibiydi. Şu emri verdi:

'Yaver Cevdet Bey'i acele buraya gönderin, orada bulunanlara bir şeyler hissettirmemeye çalışın. Büyük Atatürk şimdi öldü.'

Elimdeki ahizeyi gayri ihtiyari düşüğünü hissetmişim. Sanki el ve ayaklarının sinir bağları yerinden kopmuştu. Derhal kendimi toparlayarak ahizeyi yerine koydum, kimsenin yüzüne bakmadan dışarı fırladım.

Orada bulunan misafirlerden yüksek mevki işgal eden bir zat dışarıya kadar çıkarak benim gayri tabii hareketlerimden şüphe etmiş olacak ki bu halin sebebini sordu.

Şimdilik odada bulunan diğerlerine bildirilmemesi ricası ile kendisine vaziyeti anlattım ve diğer nöbetçi arkadaşlarıma da durumu açıkladıktan sonra nöbetçi yaver Cevdet Bey'i aramaya çıktım. Yaverlik makamına gelmekte iken kendisine sarayın salonunda tesadüf ederek Başyaver Bey'in emrini bildirdim. Geriye dönerek derhal hususi daireye gitti.

Yaverlik makamında vaziyeti bizler idare etmeye çalışıyorduk. Bu esnada elektrikli hava her yere dağılmış, sarayın içerisi karışmış, hemen herkes şaşırmış ne yapacağını bilmez hale gelmişti. Vaziyetin vahametini takdir eden bizler her zamankinden daha ziyade dikkat kesilmiş, aldığımız emirlere göre durumu idare etmeye çalışıyorduk.

Hemen hemen ömrünün dörtte üçünü Atatürk'ün yanından ayrılmadan geçiren onun yakınlarından Bozüyük mebusu Salih Bey, Ata'nın hastalığı esnasında eğer Atatürk ölürse kendisinin de mutlaka intihar edeceğini söylemişti. O zamandan beri Salih Bey'in yanında bir muhafız bulunduruluyordu. Bu muhafız kendisinden bir dakika dahi ayrılmıyordu.

Yaverlik odası önlerinde etrafı tarasut ederken gözlerim merhum Salih Bozok'a ilişmişti. Muhafızasına memur adamı ile birlikte yaverlik odasının karşısına isabet eden muhafız komutanı İsmail Hakkı Tekçe'nin odasına girdiğini gördüm. Yanındaki muhafızı kapının önünde kalmıştı.

Bilahare bu odaya telefon etmek bahanesiyle girmiş olduğunu öğrenmiştik. Az sonra bir tabanca sesi duyuldu. Odaya girenler Salih Bozok'u kanlar içerisinde kalbinden yaralı olarak buldular. Atatürk'ün başında nöbet bekleyen doktorlar, derhal müdahale ederek Salih Bey'in hayatını kurtardılar. İşte bu hava içerisinde vazifelerimize devam ederken hususi dairenin telefonu 3'üncü defa gene çalındı. Karşımızda gene Başyaver Celal Bey vardı.

Atatürk'ün hastalığı müddetince başından bir saniye daha ayrılmayan bu vefakar, sadık, vazifeşinas ve her cephesiyle mükemmel insan, yanımda kimlerin bulunduğunu sordu. Bu sırada saatler ilerlemiş bulunduğundan diğer arkadaşlar da vazifelerine gelmiş bulunuyorlardı.

Bir arkadaşım acele olarak hususi daireye gelmemizi emretti.

Aldığımız emir üzerine 10 dakika sonra Başyaverin karşındaydık. Atatürk'ün odası ağlaşanlarla dolu idi. Bazıları da yatağın üzerine kapanmışlardı. Başyaver bizlere ağlaşanları göstererek dışarıya çıkarmamızı emir etti.

Aldığımız emre göre odadakileri münasip şekilde birer birer dışarıya çıkardık. Nihayet odada bizden başka kimse kalmadı.

Arkadaşımla birlikte Atamızın henüz soğumamış ellerini öperek o ana kadar içimize akıttığımız göz yaşlarımızı bıraktık...

BİR FRANSIZ GAZETECİ ATATÜRK'Ü ANLATIYOR!...

Türk topraklarına ayak bastığım günden beri her lahza, her an kendimi O'nun karşısında hissettim. O'nun görünmeyen fakat hakiki varlığı sanki memleketin her tarafında hazır ve nazır.

O, milletin ruhunu temsil ediyor.

Bir dostum haklı olarak bana;

"O'nunla bizim aramızda bir çeşit daima bir fikir birliği vardır." demişti. O teker teker her birimiz, hem hepimizdir. O'nun dehası hakikatte bizim milli dehamızdır.

Filhalika, hemen her mecliste O'nun adı anılıyor, ismi herkesin ağzında dolaşıyor. En basit bir köyde dahi resimle kendisini size hatırlatmadığı bir tek kulübe bulunmuyor. Ve ekseriya köylü, O'nun resmini bir çeşit tılsım gibi cebinde taşıyor.

O'nu ilk görüşümü hiç unutmayacağım. Evkaf Otel'i'nin salonlarında, Kızılay balosunda idik. Orada kendisine takdim edilmek şerefine nail olmuşum.

O gece, saat on bire doğru, tam herkesin coştığı bir sırada, caz birdenbire susmuş ve insanın ta içine nüfuz eden ahenk içinde Akif'in Büyük Millet Meclisi tarafından cumhuriyetin İstiklal MARşı olarak kabul edilen ölmez mısraları salonu kaplamıştı; "Korkma sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak..." Arkasında üniformalı bir yaver, Cumhurbaşkanı gülümseyerek ilerliyordu.

Aniden yol açmak üzere ayrılmış çiftleri sevimli bir sadelikle selamlayarak yürüyordu. Üzerinde en ufak bir özentî belirtisi dahi göstermeyen kusursuz bir fark, tarih boyunca hiçbir zaman sonradan görmekle itham edilememiş olan Türk'ün tabii rahatlığıyla hareket ediyordu.

Her fırsatta, protokol faydalarını mükemmelen tatmin eden fakat hiçbir zaman etrafındakilere resmi ve sıkıcı gelmeyen tavrı ve muazzam zerafetiyle Mustafa Kemal derhal resmi koltuklara ayrılmış bir köşeye ulaşmış ve hemen herkes dansa devama koyulmuştu.

O'na bakıyordum. Sanki bakışları Mustafa Kemal'in bütün şahsiyetini belirtiyordu. Ne yazık ki fotoğraf bu bakışları tespit edemiyor...

İçinde sonsuzu görebildiğiniz koyu mavi gözler tasavvur edin.

Ben O'nun gözlerinin rengini bir akşam, üzerine güneşin batmazdan evvel, önce mor, sonra da kırmızı renk çaldığı Boğaziçi dalgalarında buldum.

O, size tatlılıkla, bir okşayış tatlılığıyla bakıyor fakat bakışlar içinize nüfuz ediyor, ta derinliğinize ulaşıyor. Kendinizi sanki manen çıplak hissediyorsunuz, öteniz beriniz araştırılmış, en gizli düşünceleriniz dahi öğrenilmemiştir.

Cumhurbaşkanı pekala ve dürüst bir Fransızca konuşuyor. Fakat matematik kesinlik arayan zekası basit bir dille yetinmeyi kabul etmiyor. O ancak Türkçe konuştuğu zaman sözlerinin gerçek hakimidir. Bu itibarla gerçekten fikir geliştirmek istediği zaman, daima bir tercüman vasıtasıyla konuşmayı tercih ediyor.

Daima çok sade, çok açık konuşuyor ve ekseriya veciz bir cümle ile genellikle fark edemediğiniz, bir iç anlamı dile getiriyor. Siz bunu ancak tesadüfen kendisine bir soru sormak zorunda kaldığınız zaman farkına varıyorsunuz. O zaman sizin tesadüfi yahut çabukluğu yüzünden hiç olmazsa insiyaki zannettiğiniz cümlesinin gerçekte bir netice, bir bağlantı olduğunu ve daha evvelki cümlelerin mantık zincirinden de bunun varıldığını anlıyorsunuz.

Düşüncesi daima bir faliyet halindedir. zira, O'nun için dinlenmek, okudukları üzerine veya oluşan olaylar üzerinde düşünmekten ibarettir. Denilebilir ki; O, daima hareket halinde olan bir kuvvettir. Fakat, esas itibarı ile olumlu olan ve yalnız gerçekleri dile getiren bir kuvvet. Hayal cenneti O'na tamamiyle yabancısıdır., faraziye O'na lüzumlu bir eğlencedir. O yalnız ve yalnız vakıalara dayanıyor. Fakat en ufak bir vakıayı dahi gözden kaçırmıyor. Daima uyanık zekasıyla en basit bir hadiseyi dahi farz ediyor ve herhangi bir küçük teferruata dahi hesaplarında yer vermekten geri kalmıyor.

ATATÜRK ANLATIYOR: LİMAN VON SANDERS'E VERİLEN DERS

Yıldırım Orduları kumandanı idim.
Limon von Sanders de kıtalarımızı
teftişe gelmişti.

Hastaneden yeni çıkmış bazı askerler de birlik içinde idi. General baktı ki askerler bitkin ve çoğunun üniformaları yırtık, paramparça. Ayaklarında botları yok, olanlarınkilerin ise ayak parmakları ve ayaklarının büyük bölümü yırtıklardan dışarı çıkmış; açlıktan bitkin hâlde gözüküyorlar, şöyle dedi:

“Böyle adamları ne diye buraya gönderirler!” diye söylenerek hasta ve cılız bir neferi göğsünden aniden itti. Mehmetçik, derhal yere yuvarlandı. Alman Generali, davasını ispat etmiş olmanın gururu içinde:

“İşte gördünüz ya,” dedi, “Bunlar düşmek için bahane arıyor.”

Oracıkta, Von Sanders'e küçük bir azizlik yapmak aklıma geldi. Askerin yanına sokularak:

“Ne kof şeymişsin sen!” dedim. “Dikkat etsene, seni yere yuvarlayan adam bizden değildir, o bir düşman. Ne diye kendisine karşı durmadın. Şimdi tekrar yanına gelirse, sıkı dur. Gücün yetiyorsa bir kafa da sen ona vur.” Sonra Von Sanders'e dönerek:

“Sizin takatsiz sandığınız asker, boş bulunduğu için yere yıkılmıştır. Türk askeri amir karşısında, dünyanın en uysal insanı olur. O sizi dost olarak biliyordu. Ama şimdi düşman olduğunu söyledim. ‘Hele gelsin, bak bir daha beni yere yıkabilir mi?’ diyor.”

Von Sanders, askerlerle şakalaşmayı severdi. Gülerek aynı askerin yanına döndü. Askere eliyle dokunur dokunmaz, o kuvvetsiz Mehmetçik Von

Sanders'i göğsünden öyle bir itti ki, Von Sanders sırtüstü yere yuvarlandı. Von Sanders mehmetçiğin bu karşı koymasına hiç kızmadı. Bilakis Türk askerine karşı olan hayranlığı artmıştı. O kadar ki, yerden kalkınca ilk işi gidip hasta dediği askerin elini sıkmak oldu. Atatürk sözünü:

“İşte Türk askeri budur!” diyerek bitirmişti.

Anılarla Atatürk, İstanbul Görsel Yapım
Prodüksiyon

Nurettin Demiral

Afyonkarahisar'da doğdu, Ankara'da büyüdü. Yazmayı, yaratıcı olmayı, okumayı sever; bunlar için yaşar. Yaptığını düşünmez, düşündüğünü yapar. Aklın ve vicdanın yolunda hukukun ve ilmin üstünlüğünü savunur, hayal kurmak yerine hedef seçmeyi düstur edinmiş yazmaya derdinden meyil etmiş fikri hür Atatürk gencidir.

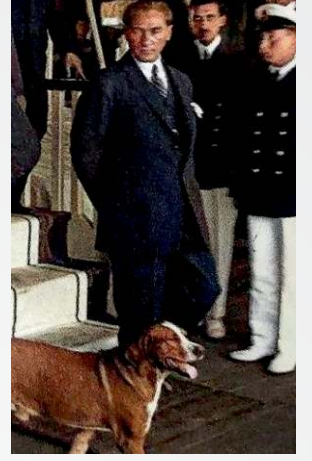
Leyla Karagöz

Kulmac Aksesuar Modelist — Essenler İSTANBUL

ATATÜRK

Atatürk, üzerinde yaşadığımız bu toprakların kurtarıcısı, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve ilk cumhurbaşkanıdır.

O, ender şahsiyetlerden bir tanesidir. Ülkemiz için daima bir manevi önder olarak yaşamaya devam edecektir.

Atatürk, vatanseverlik duygusu gelişmiş, cesur ve zeki bir insandı. Vatani için giremeyeceği tehlike yoktu.

Nitekim, Kurtuluş Mücadelesi yıllarında dönemin otoritelerini karşısına almış, ölmek pahasına da olsa ülkeyi kurtarmak için çeşitli girişimlerde bulunmuştur.

Halkı bir araya getirerek kurtuluş mücadelesini başlatmak için Anadolu'nun her bir toprağını karış karış dolaşmış, gecesini gündüzüne katmıştır. İleri görüşlülüğü sayesinde geleceğin nasıl olacağını öngörmüş ve ona uygun adımları atmıştır.

Atatürk bedenen ölse de kalplerimizde yaşamaya daima devam edecektir. Biz, bu ülkeyi ondan emanet aldık. Bu emanete asla ihanet etmeyeceğiz. Onun bıraktığı yerden bayrağı devralıp sürekli gelişmeye devam edeceğiz. Ne mutlu Türk'üm diyene..

MODERNLEŞEN DÜNYA 'DA YALNIZLAŞAN KADINLAR

Dünya'nın gelişimindeki en önemli öge kadındır. Dünya'da asıl işlev kadına aittir; yeni nesilleri oluşturan nesilden nesile taşıyan kadındır. Dünya'yı modernleştiren en önemli rolü kadın üsteler.

Modern kadın özgürdür. Modern dünya kadınlara erkekler ile neredeyse aynı şartları sunuyor. Bu durum kadınların psikolojilerini iyi yönde etkiliyor. Kadınlar eşitlik ve kendi hakları için dünya ile savaşıyor.

Duygusal anlamda daha bağımsız, ilişki tercihlerini daha özgür yapıyorlar. Yalnız yaşamaktan korkmuyorlar. Kendini istediği gibi geliştiren özgür kadınlar çabasını takdir etmeyen hiçbir adamı kabul etmez. Bu adamları tercih etmek yerine yalnız kalmayı tercih ediyorlar.

ATATÜRK'ÜN EKONOMİK MODELİ

Atatürk'ün ekonomik modelini oluşturan temel fikir ve ilkeler daha İstiklâl savaşı esnasında teorik ve uygulama biçimi ile belirginleşmeye başlamış, böylece, ekonomi Türk İstiklal Savaşının ve Atatürk döneminin güçlü bir elemanı olmuştur.

Atatürk'ün ekonomik modelinde; ekonomi:

- Diğer sosyal olayları da etkileyen belirli bir üstünlüğe sahiptir;
- Siyasal bağımsızlığı güçlendiren bir vasıta;
- Kamu yararının birinci planda tutulmasını sağlayan araçtır.

Yine Atatürk'ün ekonomik modelinde;

- Devlet ve ferdin, kamu ve özel kesimin birbirini tamamlayacak biçimde faaliyet göstermeleri, diğer bir deyişle, karma ekonomi sistemi esas kabul edilmiştir.
 - Türk Ekonomisini dışa açmak, hızlı, dengeli ve istikrar içinde planlı bir şekilde geliştirmek hedef alınmıştır.
- Bu ekonomik modelin yukarıda temel çizgileri ile belirtilen özellikleri kısaca açıklamak istiyoruz.

1. Ekonominin Üstünlüğü

Atatürk'ün ekonomik modelinde; herşey den önce, bir ülkenin ve milletin hayatında ekonomik olayların diğer sosyal ve siyasal olaylara yön verecek derecede üstünlüğe sahip olduğu ilkesinden hareket edilmiştir.

Atatürk bu gerçeği şöyle ortaya koymaktadır. " Bir milletin yükselişinde , çöküşünde bir çok sebepleri vardır. Fakat bir milletin doğrudan doğruya hayatıyla yükselişle ve çöküşle ilişkili ve ilgisi olan , milletin ekonomisidir.

Türk tarihi incelendiğinde, tarihimizi dolduran sayısız başarı i zafer ve mutlulukların veya başarısızlık , mağlubiyet , yokluk ve felaketlerin ekonomik durumumuzla ilişkili ve ilgili olduğu düzeye çıkabilmek için kesinlikle ekonomimize önem vermek zorunluluğundayız. Çünkü ekonomik bir çağda yaşıyoruz. Ekonomik kalkınma; hür, bağımsız, daima daha güçlü ve daima daha müreffeh bir Türkiye idealinin bel kemiğidir. "

Görülüyor ki, Atatürk, bir milletin ekonomi alanında varlığını kanıtlamasını, hür yaşamının bir şartı olarak görmüştür. Bunun için istiklal savaşının bitişinden 5 ay sonra, 1923 şubatın da İzmir'de iktisat

kongresini toplamış ve takip edilecek ekonomi politikasının temel prensiplerini tespit ederek, yürürlüğe koymuştur.

Diğer taraftan hatırlatmakla yetinelim ki; Dünyada daha 1920 yılında ilk Ekonomi Bakanlığını kuran devlet adamı da Atatürk'tür. Bu, O'nun ekonomiye verdiği önemi vurgulamaktadır.

2. Karma Ekonomi Sistemi

(Esnek Devletçilik), (İlmli Devletçilik)

Atatürk'ün ekonomik modeli karma ekonomi ilkesine dayanmaktadır. Bu nedenle, planla karma ekonomi sistemi olarak adlandırılabilir. Bu sistem ilk kez 1922 yılında Millet Meclisinin açış konuşmasında ifade edilmiş, teorik esasları 1923 İzmir İktisat Kongresinde devrin İktisat Vekili (Ekonomi Bakanı) Mahmut Esat Bey tarafından açıklanmış, özel sektör yanında kamu sektörünün de ekonomik faaliyetlere katılması nı ifade etmek üzere karma bir sistem olarak benimsenmiş, 1930'larda uygulama alanına konulmuştur.

Şu varki, Atatürk'ün ekonomi modelinin temel felsefesini oluşturan, modelin işleyişine yön veren karma ekonomi sistemi , uygulanmaya başlandığı 1930 yılından bu yana ,Atatürk döneminde olduğu gibi Atatürk dönemi sonrasında da devamlı olarak tartışma konusu yapılmıştır.

Oysa, Atatürk'ün Devletçiliği " İlmli Devletçilik " diye 1930'da bizzat kendisi tarafından adlandırılmıştı. Bu esnek devletçiliktir.

FRANCHISE

MERİDYEN EĞİTİM

Lisans Sözleşmesi

Yer İncelemesi

Kayıt

Müracaat

İsim verme süreci

- ① Talep formu veya telefon ile müracaat alıyoruz.
- ② Yer, kurum incelemesi yapıyoruz.
- ③ Lisans sözleşme imzalanması işlemlerini tamamlıyoruz.
- ④ Tanıtım, kayıt sürecini planlıyoruz.

KURS | OKUL | VIP

Müracaat ve Bilgi
Abdullah ALP 0505 283 13 82

DİYALOG

İşitme Cihazları Merkezleri

HAYATIN SESLERİ İLE DİYALOG'A GEÇİN
İŞİTME CİHAZLARI MERKEZİ

Merkez. Fındıkzade
Şube Adres:
Kızılelma Cad.
Babaanne Apt. No:2 K:1
D:2 Fındıkzade Fatih
İstanbul
Tel: +90 212 529 99 33
Gsm: +90 554 916 34 20

Karagöl İşitme
Cihazları:
Adres: Molla Gürani
Mah. Millet Cad.
Karagöl İş Merkezi
No:84 Dükkan No: 102
Fındıkzade İstanbul
Tel: 0212 534 10 38

Mikrotek İşitme
Cihazları:
Adres: Mahmutbey yolu
Hastane Cad. Camcı Sok.
No:4 K:1 d:2
Şirinevler İstanbul
Tel: +90 212 417 20 60
Gsm: +90 549 349 25 64

Cerrahpaşa İşitme
Cihazları
Adres: Cumhuriyet Mah.
Atatürk Bulvarı No:3 C
Beycity AVM Çarşı İç
Kapı No:31 Beylükdüzü,
İstanbul
Tel: 0537 810 84 94

Sinop Şube:
Adres: Korucuk Köyü
Tırkişlarmevki No:9 K:1
D:4 Atatürk
Devlet Hastanesi Karşısı
Sinop
Tel: +90 368 260 54 50
Gsm: +90 554 916 34
1920

